ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτικῶς

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι: Ἔτησία Σελ. 10 — Ἑξάμηνος » 6

ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι: Ἔτησία Σελ. 12 — Ἑξάμηνος » 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΑ' ΑΡΙΘ. 560

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου), τῇ 10ῃ Ἰανουαρίου 1917.

Η ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΟΙ ΑΙΡΕΤΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΚΟΔΙΟΙΚΗΣΙΝ

Κατὰ τοὺς πεπιεσμένους μῆνας ἑκάστου ἔτους ἀσχολεῖται τὸ Νομοθετ. Συμβούλιον, καὶ παρέχεται ἡ εὐκαιρία εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τόπου ὅπως ἀσκήσωσι πάντα ἔλεγχον ἐπὶ τῆς καθόλου διακυβερνήσεως τῆς Νήσου ἐν πάσαις ταῖς λεπτομερείαις αὐτῆς.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἔχει ψῆφον καὶ γνώμην μόνον συμβουλευτικήν, ὡς εἰπεῖν, περὶ τὸν ἔλεγχον, ἤτις ἵνα ἀποβῇ ἀποτελεσματικὴ ἐγένετο πάντοτε ἀνάγκη πολλῶν καὶ μακρῶν ἀγώνων, καὶ τοῦτο διὰ τὴν μεμελετημένηνσυγκρότησιν αὐτοῦ, παρέχουσαν εὐχερῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν πλειονοψηφίαν. Τὸν ἔλεγχον ἤσκησαν κυρίως ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Νομοθετικοῦ οἱ Ἕλληνες νομομοθέται, τῶν Μωαμεθανῶν τοιούτων διὰ διαφόρους λόγους συνταξομένων τῇ Κυβερνήσει, καὶ οὕτω ἀποβαίνει δυσχερεστέρα ἡ θέσις τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν, ἀλλὰ καὶ τιμητικωτέρα ἡ δρᾶσις αὐτῶν, ἀγωνισαμένων αὐτῶν μόνων ἐπ' ἀγαθῷ Ἑλλήνων καὶ Μωαμεθανῶν, καὶ περὶ τούτου μαρτυροῦσι τὰ πρακτικὰ πασῶν τῶν νομοθετικῶν περιόδων ἀπὸ τοῦ 1882.

Οἱ Ἕλληνες ἐκλογεῖς ὑπερεψήφισαν πάντοτε κατὰ προτίμησιν ἐπιστημόνων ὑποψηφίων καλδὴ τῶν νεωτέρων ἐξ αὐτῶν κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς Μωαμεθανούς, οἵτινες κατεψήφισαν τοὺς ἐπιστήμονας Μωαμεθανούς, καὶ τοῦτο διότι παρ' Ἕλλησιν ἀείποτε τιμᾶται ἡ ἀνωτέρα μόρφωσις καὶ δικαίως πιστεύεται ὅτι ἄνδρες μεμορφωμένοι πρέπει νὰ ἡγῶνται τῶν τῆς πολιτείας καὶ τῆς κοινωνίας ἵνα πεφωτισμένως μεριμνῶσι καὶ προάγωσι τὰ καθ' αὐτήν.

Πλὴν τριῶν ἐκ τῶν ἑννέα Ἑλλήνων βουλευτῶν, οἱ λοιποὶ εἶνε νέοι ὧν ὁ μὲν εἰσέρχονται εἰς τὴν δευτέραν περίοδον καὶ οἱ λοιποὶ τὸ πρῶτον θὰ παραστῶσιν εἰς τὸ Νομοθετ. Συμβούλιον. Ἡ εὐρεῖα πως αὕτη ἀνακαίνισις τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας εἶνε καὶ καλὴ καὶ ἐλατιωματική.

Ἐὰν οἱ νέοι βουλευταὶ θελήσωσι νὰ ἐκπληρώσωσι τὴν τιμητικὴν ἐντολὴν τῶν ἐκλογέων αὐτῶν μετὰ πατριωτικοῦ ζήλου καὶ ἐνθουσιασμοῦ θὰ τιμήσωσιν ἑαυτοὺς καὶ θὰ γένωνται εὐεργετικοὶ εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, πρὸς τοῦτο ὅμως ὀφείλουσι νὰ μελετήσωσιν ἐπισταμένως ὅλον τὸν παρελθόντα βίον τοῦ Νομοθετικοῦ, καὶ ἔχουσι πολλὰ νὰ διδιχθῶσιν ἐκ τῆς μελέτης ταύτης, οὐδὲ πρέπει τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα νὰ ἔχωσιν ἐν παφλάζῃ καὶ πρὸς στολισμὸν μόνον· τὸ γαλλ. λόγιον «noblesse oblige» εἶνε πολὺ ἔγκυρον καὶ διδακτικόν.

Ἐπανειλημμένως ἐλέχθη καὶ ἐγράφη ὅτι τὸ Νομοθετ. Συμβούλιον, διὰ τὸν σκιώδη Συνταγματικὸν χάρτην τῆς Νήσου καὶ τὸν Ὀργανικὸν χάρτην τοῦ Συμβουλίου ἀποβαίνει σκιὰ καὶ φενάκη, οὐδὲν ὀννάμενον νὰ προσπορίσῃ σημαντικὸν ἀγαθὸν εἰς τὸν τόπον.

Ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος ἐκ τοῦ σχετικῶς ἤδη μακροῦ βίου τοῦ Νομοθετ. Συμβουλίου δείκνυται ὅτι δὲν εἶνε ἐν ὅλῳ ἀληθής. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ Τοπικὴ Κυβέρνησις οὐδὲν ἔχει νὰ φοβῆται ἀπὸ τοῦ σκιώδους νομοθετικοῦ σώματος ἐξαρτωμένη ἀπὸ τῆς ἐν Λονδίνῳ Κεντρικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἐκ παραδόσεως καὶ προκαταλήψεως προτιμᾷ νὰ πιστεύῃ καὶ πείθηται εἰς αὐτὴν μᾶλλον ἢ εἰς τοὺς ἰδιαγενεῖς ἀντιπροσώπους, πρὸς τοὺς ὁποίους εἶνε δύσπιστος καὶ καχύποπτος ἴσως, καὶ τοῦτο καθιστᾷ τὴν ἀποστολὴν τῶν ἰδιαγενῶν ἀντιπροσώπων ἐπίμοχθον καὶ δυσχερῆ, καὶ ἵνα ἐκτελέσωσιν αὐτὴν οὕτοι εὐόρκως ὀφείλουσι νὰ καταβάλωσι μεγάλας προσπαθείας καὶ ἀγῶνας συντόνους, καὶ τοῦτο ὁ τόπος ἀξιοῖ παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ.

Ἐὰν εἰς τὴν ἀντίδρασιν τῆς Κυβερνήσεως οἱ ἰδιαγενεῖς ἀντιπρόσωποι ἀντιτάττωσι ἐντονωτέραν καὶ ἐπιμονωτέραν δρᾶσιν, εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ κατισχύσωσιν ἐν τέλει καὶ θὰ ἐπικρατήσωσι παρὰ τῇ Κεντρ. Κυβερνήσει, ἥτις πολὺ μακρὰν τῆς Νήσου διατελοῦσα καὶ ἀπησχολημένη εἰς τὴν διακυβέρνησιν πληκοσμίου κράτους ἀποβαίνει πως ἀμβλεῖα καὶ πως ἀδιάφορος πρὸς τὰ αἰτήματα καὶ τὰς διαμαρτυρίας μικρῶν χωρῶν οἷα ἡ Κύπρος.

Ἐντούτοις ἡ μικρὰ καὶ ἀσήμαντος Κύπρος κατώρθωσέ ποτε μέγα τι, ν' ἀποβῇ ἡ ὀχληροτέρα ἀποικία, ὡς εἶχεν ὁμολογήσει ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἀποικιῶν εἰς τὸν ἀείμνηστον Χρ. Σῶζον διατρίβοντα ἐν Λονδίνῳ, καὶ τοῦτο ἀληθῶς ὑπῆρξε μέγα κατόρθωμα. Ὁ κώνωψ ἀπέβη ὀχληρὸς εἰς τὸν λέοντα διότι ἐκένει αὐτὸν εἰς τοὺς ρώθωνας καὶ δὲν ἐκάθητο ὡς ὁ ἄλλος ὁμογενής του ἐπὶ κέρατος βοὸς αὐλῶν.

Ἡ Κύπρος ἐγένετο ὀχληρὰ εἰς τὸν Βρεττανικὸν λέοντα κατὰ τὴν δεκαετῆ περίοδον τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος, κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην τοῦ ἐντονωτάτου πολιτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ ὀργασμοῦ ἐν τῇ Νήσῳ, καὶ τοῦτο ἐνῷ διετέλει ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς αὐτῆς διηρημένος καὶ ἀλληλομαχῶν. Ἂς μελετήσωσιν οἱ νεώτεροι νομοθέται τὰ πρακτικὰ τῶν δύο νομοθετικῶν περιόδων ἀπὸ τοῦ 1902—1912 καὶ θὰ διδαχθῶσι πολλὰ ἐκ τῆς λαμπρᾶς καὶ ἀποτελεσματικῆς δράσεως τῶν τότε προκατόχων αὐτῶν, ἐξ ὧν δύο περιεσώθησαν καὶ διὰ τὴν προσεχῆ νομοθετικὴν περίοδον.

Οἱ ὡραῖοι ἀλλ' ἀγαλέοι ἐκεῖνοι ἀγῶνες ἔσχον τὰς περισσοτέρας καὶ μεγαλειτέρας ἐπιτυχίας πάσης ἄλλης. πρότερον καὶ ὕστερον περιόδου τῆς Βρεττανικῆς κατοχῆς ἐν τῇ Νήσῳ.

Ἀνωμολογήθησαν δημοσίᾳ καὶ ἐπισήμως φυσικοὶ καὶ δίκαιοι οἱ πόθοι τῶν Νησιωτῶν, ἀπεκηρύχθη καὶ κατεδικάσθη ἐπισήμως ὁ Τουρκικὸς φόρος, καὶ περιεστάλη ἀπὸ £92,000 εἰς £42,000· ὀκτακισχίλιοι Κύπριοι ἀπηλλάγησαν τῶν ἀτιμωτικῶν περιορισμῶν τοῦ περὶ κατοχῆς ὅπλων μεσαιωνικοῦ νόμου, ἀπηλλάγησαν οἱ γεωργοὶ τοῦ τυραννικωτάτου ἐκβιασμοῦ τῆς εἰσπράξεως φόρων διὰ κατακρατήσεως τῶν σωρῶν εἰς τὰς ἅλωνας, ἐθεσπίσθη ἐτησία αὔξησις τῆς σχολικῆς χορηγίας ἀπὸ £30 εἰς £500, ἐψηφίσθη καὶ ἐπεκυρώθη νόμος προστατεύων τὰς Κυπριακὰς ἀρχαιότητας κατὰ τῆς ἀκολάστου τέως συλήσεως αὐτῶν, εἰσήχθη ἡ μυστικὴ ψηφοφορία, ἀπεδόθησαν εἰς τὰς κοινότητας τὰ ἀφαιρεθέντα ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς κατοχῆς δικαιώματα πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἰδίων μουχταρῶν, ἀπεδόθησαν ἱκαναὶ ἐκτάσεις γαιῶν ἰδιωτικῶν εἰς τὰς δασικὰς τοιαύτας συμπεριληφθεῖσαι ἀδίκως, καὶ ἡ δασικὴ τυραννία κατηυνάσθη καὶ πλεῖσται ἄλλαι ἐπετελέσθησαν βελτιώσεις εἰς τὴν καθόλου διακυβέρνησιν τῆς Νήσου. Ἡ λύσις τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος ἐπήνεγκε παραδόξως καὶ τὴν χαλάρωσιν καὶ ὕφεσιν τῶν λαμπρῶν καὶ νικηφόρων ἐκείνων πολιτικῶν ἀγώνων, ὥστε νὰ καταστρατηγηθῇ ἡ δικαιοτάτη ἀξίωσις τοῦ τόπου ὅπως τὴν παιδείαν ἐπόπτευῃ καὶ διευθύνῃ Ἕλλην ἐπόπτης, διότι διωρίσθη μὲν ἐπόπτης Ἕλλην προϊχθη ὅμως αὐθαιρέτως εἰς Ἀρχιεπόπτην ἐκεῖνος ὅστις ἔδει ν' ἀπαλλαγῇ τῆς ἐποπτείας τῆς λαϊκῆς παιδείας ἐν τῇ Νήσῳ.

Ἀπὸ τοῦ 1912 οἰονεὶ κατ' ἀντίδρασιν ἐπῆλθε χαλάρωσις, τὴν ὁποίαν διέκοψεν ἡ κατὰ τοῦ φρονήματος τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ἀντίδρασις τοῦ Ἁρμοστοῦ Γκοῦλδ Ἄδαμς καὶ ἡ ἀπότομος καὶ τραχεῖα συμπεριφορά του πρὸς τὰ δίκαια αἰτήματα τοῦ τύπου, διατυπωθέντα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν. Ἐπηκολούθησε τότε ἡ μετὰ διαμαρτυρίας παραίτησις τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν, τὰ πάνδημα καθ' ἅπασαν τὴν Νῆσον συλλαλητήρια καὶ τὰ ἔτνα ψηφίσματα, ἅτινα ὅμως πάντα ἀπέμειναν ἀτελεσφόρητα καὶ διελύθησαν ὡς πομφόλυγες, ἐγελοτοποιήθη δὲ ὁ κατὰ Μάϊον τοῦ 1912 προκηρυχθεὶς πολιτικὸς ἀγὼν καὶ αἱ σχηματισθεῖσαι Κεντρικαὶ καὶ Ἐπαρχιακαὶ ἐπιτροπαὶ ἐξέπνευσαν ταχέως.

Ἡ χαλάρωσις ἐκείνη δυνατὸν νὰ εἶχεν αἰτίαν καὶ τὰ ἐπακολουθήσαντα μεγάλα γεγονότα τῶν δύο ἐνδόξων πολέμων, ἅτινα ἀπερρόφησαν ὅλην τὴν προσοχὴν τοῦ Πανελληνίου, εἶνε ὅμως ἀληθὲς ὅτι κατήντησεν εἰς λήθαργον καὶ μετὰ τοὺς πολέμους ἐκείνους, καὶ βαθμηδὸν ἡ διακυβέρνησις τῆς Νήσου βαίνει ἔκτοτε ἀεὶ ἐπὶ τὰ χείρω. Εἰς τοὺς δύο Βαλκανικοὺς ἐπηκολούθησεν ὁ Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία, προσδοκῶσα ἴσως οὐχὶ μακρὰν τὴν διάρκειαν αὐτοῦ καὶ ἐλπίσασα εἰς μεγάλας πολιτικὰς μεταβολάς, αἵτινες δὲν ἦτο ἀπίθανον νὰ εὐνοήσωσι καὶ τὴν Κυπριακὴν ὑπόθεσιν, ἐθεώρησε συμφέρον καὶ προσῆκον ὅπως ἐπιδείξηται εὐλάβειαν πρὸς τοὺς δεινοὺς περισπασμοὺς τῆς Κεντρ. Κυβερνήσεως καὶ ἀναβάλῃ εἰς εὐθετώτερον καιρὸν πᾶσαν πολιτ. καὶ ἐθνικὴν ἐπιτοπιον δρᾶσιν αὐτῆς.

Διὰ ταῦτα ἀφέθη ἀνεξέλεγκτος ὅλως ἡ τοπικὴ Κυβέρνησις ἵνα καταδειχθῇ ὅτι ἡ ξενοκρατία εἶνε πάντοτε ψυχρὰ καὶ ἀδιάφορος πρὸς τὴν τύχην τῶν ξένων πρὸς αὐτὴν ὑπηκόων.

Ὁ δεινότατος πόλεμος εἰς ὃν μετὰ τῆς Μ. Βρεττανίας περιελήφθη καὶ ἡ Κύπρος, διετάραξε τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ἐν τοῖς πρώτοις ἔπληξε παρ' ἡμῖν τὸν ἀκτήμονα ἐργατικὸν κόσμον, ἕνεκα τῆς διακοπῆς τῆς θαλασσίας συγκοινωνίας καὶ τῆς ἐλλείψεως ἐργασίας, ἐνῷ τὰ χρειώδη τοῦ βίου ὑπερετιμῶντο ἁλματικῶς. Ἡ Τοπικὴ Κυβέρν. ἀντὶ νὰ προσέλθῃ ἀρωγὸς δι' ἔργων ἀνακουφιστικῶν, οὐδὲν ἔπραξεν ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ πλέον ἠρνήθη ἐπιμόνως νὰ παράσχῃ ἄφθονον δάνειον σπόρου καὶ χρηματικὰ μικρὰ δάνεια πρὸς ἐνθάρρυνσιν καὶ ἐπέκτασιν τῆς καλλιεργείας σιτηρῶν, ἅτινα θὰ ἀπετέλουν τὴν κυριωτάτην καὶ ἀσφαλεστάτην προφύλαξιν κατὰ τῆς ἐπαπειλούσης τὸν τόπον δυσωνίας.

Ἐπιτάξεις καὶ διαιτησίαι ἐγένοντο κατὰ τρόπον ἀντικείμενον εἰς στοιχειώδεις νόμους τῆς καθόλου οἰκονομίας καὶ τῆς συναλλαγῆς, καὶ ἀνὶ εἰκολλίας ἐπροξένησαν δυσχερείας εἰς τὰς κακοπαθούσας ἰδίᾳ τάξεις καὶ οὐδὲν ἐγένετο ἐκ προνοίας ἀγαθὸν εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

Ὑπηρεσίαι τινες, καὶ δὴ αἱ σπουδαιόταται διὰ τὴν χώραν, ἡ τῆς Γεωργίας καὶ ἡ τῆς Παιδείας μάλιστα, οἰονεὶ ἐκ προμελέτης καὶ ἐκκεμμένως συνεχῶς ὑποβιβάζονται καὶ ὑποχαλῶνται διὰ τῆς προσλήψεως προσωπικοῦ ἀναρμοδίου ἢ διὰ μετρων ἄλλων παραλυόντων πᾶσαν ἀποτελεσματικὴν καὶ λυοτελῆ λειτουργίαν τούτων.

Τοῦ Γεωργ. Τμήματος ἀπαντοῦντες διεύθυνσιν ἐπιστημονικὴν μετὰ μακρᾶς ἐμπειρίας καὶ γνώσεων ἐμπράκτων, προσέτησαν ὡς διευθυντὴν ἄνθρωπον ἄγευστον καὶ παντελῶς ἄπειρον πάσης μαθήσεως καὶ γνώσεως γεωργικῆς, τῆς Παιδείας δὲ προΐσταται ὁ ἱεραπόστολος ἐκ Σκωτίας, μὲ δάσκαλον πάντοτε ἀποβλέποντα ὀφθαλμὸν εἰς τὴν λαϊκὴν παιδείαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς Νήσου, καὶ διαθέτει τὰ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Τμήματος αὐτοῦ κατὰ τρόπον εὐοδοῦντα τὸν ἀνέκαθεν προβεβουλευμένον σκοπόν του.

Ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία τῆς Νήσου πάσχει νόσον ἀγλατον, ἣν παρέτεινεν ὁ εὐρωπαϊκὸς πόλεμος ἄδηλον δὲ πῶς καὶ πότε θὰ γένηται θεραπεία τις καὶ βελτίωσις εἰς αὐτήν.

Ἀνάγκη νὰ καταναοηθῇ παρὰ τῶν κ. κ. ἀντιπροσώπων ὅτι ἡ κακοδιοίκησις δὲν εὐθύνει μόνον τὴν Τοπικὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τόπου, οἵτινες ἐτάχθησαν ἐπίσημοι ἐλεγκταὶ καὶ σύμβουλοι αὐτῆς ἐνασκοῦντες ἔλεγχον ἐπὶ τῆς διακυβερνήσεως καθ' ὃ ἔχουσι δικαίωμα ἔναντι τῆς Κυβερνήσ. Μετὰ πλήρους γνώσεως τῆς καταστάσεως καὶ μετὰ θάρρους καὶ ἐπιμονῆς ἀναφερόμενοι μέχρι τῆς Κεντρικῆς Κυβερνήσεως δύνανται νὰ ἐπενέγκωσι μεγάλας καὶ λίαν ἐπωφελεῖς βελτιώσεις εἰς τὰ καθόλου πράγματα τῆς Νήσου.

Οἱαδήποτε καὶ ἂν γένηται ἡ ἔκβασις τοῦ εὐρωπ. πολέμου, αὕτη δὲν πρέπει νὰ ἀποτρέψῃ τοὺς κ. κ. ἀντιπροσώπους τοῦ αὐστηροῦ καὶ ἀποτελεσματικοῦ ἐλέγχου τῆς Τοπικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἀξιώσεως ὅπως πᾶσα γένηται πρόνοια ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τῆς Νήσου.

Η ΘΕΣΙΣ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΕΝ ΤΩι ΕΛΛΗΝΙΣΜΩι ΚΑΙ ΕΝ ΤΩι ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΩι

Α'

Τὸ θέμα τοῦτο εἶνε παλαίτατον, ὅσον καὶ ἡ ἐμφάνισις τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς, προὐκάλεσε δὲ τὴν προσοχὴν καὶ τὴν μελέτην ἀφότου οἱ ἄνθρωποι ἀπετέλεσαν ἰδίαν κοινωνίαν καὶ ἔθεσαν τὰ πρῶτα θεμέλια τοῦ πολιτισμοῦ. Πρὸ τούτου, ἐν τῇ ἀρχεγόνῳ καταστάσει, τὰ κατὰ τὸν ἄνθρωπον διεπον ἀπολύτως ἡ φύσις καὶ αἱ σωματικαὶ καὶ ἄλλαι ἐμφυτοι χρεῖαι αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην αἱ σχέσεις ἀρρένων καὶ θηλέων δὲν θὰ διέφερον βεβαίως παρ' ἀνθρώποις τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις ζώοις, κύριον καὶ πρωτεύοντα σκοπὸν ἐχουσαι τὴν αὐτοσυντήρησίαν καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς διαιωνίσεως τοῦ εἴδους— διότι ἐν τούτῳ ἡ φύσις ἔν τε τῷ ζωϊκῷ καὶ τῷ φυτικῷ κόσμῳ ἔχει ἐξαντλήσει ἐλὴν τὴν σοφίαν αὐτῆς.

Τέλουσα ἢ θέλουσα τις ἄρα νὰ μάθῃ τὰ κατὰ τὰς σχέσεις ταύτας, ἀρκεῖ νὰ ῥίψῃ ἐν βλέμμα ἐπὶ τὸν κόσμον τῶν ἀλόγων ζώων ἢ καὶ τῶν περισωζομένων ἔτι ἀγρίων φύλων τῶν ἀνθρώπων· ἀλλ' οὕτω μόνον περὶ τὴν ζωολογίαν τὰ ἠσχολεῖτο, οὐχὶ δὲ περὶ τὸ ὑψηλὸν καὶ μέγα ζήτημα τοῦ καθορισμοῦ τῆς θέσεως καὶ καταστάσεως τῆς γυναικὸς ἐν τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ, ζήτημα τὸ μέγιστα ἐπηρεάζον τὴν κατεύθυνσιν καὶ ἔξαρσιν τοῦ πολιτισμοῦ τούτου καὶ τὴν τύχην αὐτῆς τῆς ἀνθρωπότητος.

Διὰ ταῦτα ἡ θέσις, ἥτις παρέχεται εἰς τὴν γυναῖκα καὶ ἡ κατάστασις ἐν ᾗ διατελεῖ αὕτη παρά τινι κοινωνίᾳ ἀποτελοῦσι καὶ τὰ ἀσφαλέστατα γνωρίσματα καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ πολιτισμοῦ ταύτης, καὶ συνεπῶς καὶ τῶν προσώπων καθ' ἕκαστον τὴν μόρφωσιν καὶ τὸ ἦθος καταδηλοῦσιν αἱ σχέσεις καὶ ἀντιλήψεις αὐτοῦ ὡς πρὸς τὴν θέσιν καὶ τὴν κατάστασιν τῆς γυναικός.

Διὰ ταῦτα παρερχόμεθα τὴν ἔκθεσιν τῆς θέσεως τῆς γυναικὸς παρὰ βαρβάροις καὶ ἀγρίοις λαοῖς, καὶ χορτάτα ἐπισκοποῦμεν ταύτην ἐν μέσῳ τῶν δύο ὑψίστων πολιτισμῶν, τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ἡ ἠὼς τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἐγένετο ῥοδοδάφὶς καὶ κροκόπεπλος καὶ ἐκπάγλως ὡραία καὶ γοητευτικὴ ὡς ἡ ἠὼς ἡμέρας ἐαρινῆς, καθ' ἣν ἡ τε ἐνέργεια καὶ ἀνέργεια φύσεως ἐκθηλοῖ ὅλον τὸ κάλλος καὶ τὴν λαμπρότητα τῆς ἀναζωπυρουμένης φύσεως. Καὶ ἡ ἠὼς τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἐγένετο ἠὼς τοῦ εὐγενεστέρου καὶ ὑψηλοτέρου πολιτισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης.

Ἡ ἑλληνικὴ μυθολογία καὶ ἡ θεογονία τὴν γυναῖκα εἶχε ὡς ὑπάνθρωπον ὡς ὄντητὴν τάσσουσαν ὑψηλά, καὶ θέλουσι αὐτὴν εἰς ἀποστάσεις παρὰ γοντα ἐν τῷ βίῳ εἴτε τῶν θεῶν ἐν Ὀλύμπῳ, εἴτε τῶν ἀνάκτων ἐν τοῖς μεγάροις εἴτε καὶ ἐν τῇ καλύβῃ τῶν ἀγροτῶν ἢ τῶν ποιμένων. Ἐνῷ ἡ θεὰ Ἀφροδίτη δέχεται τὴν μυρίεσαν καὶ εὐώδη καὶ φαιδρὰν λατρείαν τῆς νεότητος ἀρρένων τε καὶ θηλέων, ἡ Ἄρτεμις ἀδάμαστος περιτρέχει τὰ δάση ἀκολουθουμένη ὑπὸ τῶν δρυάδων καὶ τῶν ὀρεστιάδων νυμφῶν, αἵτινες πληροῦσι τὴν ὑπαιθρον ἀγνότητος, φαιδρότητος καὶ χαρᾶς καὶ αἱ ἀμαρυλλίδες παίζουσι χαριέντως παρὰ τὰ ρεῖθρα τῶν ῥυάκων καὶ τῶν ποταμῶν καὶ κατακυλοῦσι τὴν ἀκοὴν τοῦ ὁδοιπόρου ἢ ὀβεννύουσι τὴν δίψαν διαβάτου διὰ τοῦ ἀργυροῦ κελαρυσμοῦ τῶν πηγῶν ἢ τῆς δροσερᾶς ῥιπῆς τῆς αὔρας διὰ τῶν θρασούντων φυλλωμάτων.

Οἱ φιλοκαλώτατοι τῶν ἀνθρώπων Ἕλληνες κατεκόσμουν καὶ τὸν φωτεινότατον αἰθέρα καὶ τὴν γραφικωτάτην ἐπιφάνειαν τῆς ὡραίας χώρας αὐτῶν διὰ τοῦ παρθενικοῦ κάλλους, καὶ διὰ τοῦτο ἐκάστην πάντα ἐπὶ γῆς ἐπῆρσαν τὴν ἑαυτῶν πατρίδα ὑπὲρ πᾶσας ἅμως τὰς παρθενικὰς μορφὰς ἵσταται σοβαρὰ καὶ σεμνὴ καὶ πως τρόμον σύμπυρον ἡ Παρθένος ἡ τελεία, γαμηλία, ζυγία, ἐντιμοτάτη τῶν Χαρίτων καὶ τῶν Ὡρῶν, ἡ ἐπιστεφανοῦσα τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν τράχηλον καὶ τοὺς βραχίονας μόνον γυμνοὺς καὶ συμβαλλίζουσα τὴν σεμνὴν καὶ ἐπίχαριν ἀλλ' αὐστηρὰν οἰκοδέσποιναν, ἣν συνεβουλεύετο πολλάκις καὶ ὁ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε καὶ μόνος σύζυγος αὐτῆς Ζεύς.

Τόσον δὲ τὸ γυναικεῖον εἶδος οἱ Ἕλληνες ἐξίσου ἐτίμησαν πρὸς τὰ ἀνδρικὸν καὶ τόσον εὗρον τοῦτο ἐκφραστικὸν παντὸς εὐγενοῦς ἢ ὑψηλοῦ, ὥστε καὶ πᾶσαν σοφίαν καὶ τέχνην ἀναταρέσησαν διὰ τούτου διὰ τῆς Ἀθηνᾶς, τῶν Μουσῶν καὶ ἄλλων πολλῶν θεοτήτων.

Αἱ γυναῖκες παρ' Ἕλλησιν ἐτάχθησαν καὶ ὡς ἱέρειαι καὶ διάμεσοι κοινωνοὶ μεταξὺ θνητῶν καὶ ἀθανάτων, ὧν κορυφαῖα ἐγένετο ἡ ἐν Δελφοῖς Πυθία, δι' ἧς ἐπεκοινώνει ὁ Ἀ-

πόλεων μετὰ τῶν Ἑλλήνων μέχρι τῆς καταλύσεως τῆς εἰδωλολατρείας, καὶ ὅτε ἡ Πυθία ἔπαυσε χρησμοδοτοῦσα ἐθεωρήθη σημάνασα τὸ τέλος τῆς ἐθνικῆς θρησκείας.

Ὁ ἀθάνατος Ὅμηρος, ὁ γνησιώτατος ἀντιπρόσωπος τῆς ἀναταλῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ὁ ἔνθεος ἥλιος αὐτῆς διδάσκει τίνα θέσιν εἶχεν ἡ γυνὴ κατὰ τοὺς πρώτους ἐκείνους ὡραίους ἀληθῶς παραδεισίους χρόνους τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἐν τῇ Ἰλιάδι ὑπερέχει πάντων τῶν ἀνδρῶν ἡ ἡρωϊκὴ μορφὴ τοῦ Ἀχιλλέως, καὶ ἡ Ἑλένη ἡ παραίτιος τόσων συμφορῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξακολουθεῖ νὰ τιμᾶται καὶ ν' ἀγαπᾶται ὑπὸ τῶν Ἀτρειδῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων, πλὴν τοῦ Θερσίτου, καὶ ἡ σύλομένη μῆνις προῆλθεν ἐκ τῆς ἀδικίας τοῦ Ἀγαμέμνονος πρὸς τὸν Ἀχιλλέα στερήσαντος αὐτὸν τῆς καλῆς Βρισηΐδος. Ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ ὁ πολύμητις καὶ πολύπλαγκτος Ὀδυσσεὺς πρωταγωνιστεῖ καὶ ἡρωΐς πρωτεύουσα εἶνε ὡσαύτως ἡ θαυμαστὴ σύζυγός του, ἡ ποτνία Πηνελόπη.

Ὁ περιώνυμος ἀνὰ τὸν τότε γνωστὸν κόσμον ἥρως Ὀδυσσεὺς πειράζεται ὑπὸ τῆς Κίρκης, κατακρατεῖται διὰ τῶν τρυφερωτάτων δεσμῶν ὑπὸ τῆς περικαλλεστάτης νύμφης Καλυψοῦς, αὐτὸς ὅμως παρὰ πᾶν' ἄλλο καθήμενος ἠτένιζε τὸν ὁρίζοντα καὶ ἐπόθει καὶ καπνὸν μόνον νὰ ἴδῃ ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς πατρίδος του καὶ μάλιστα ἐκ τοῦ οἴκου του διαπλέων τὸν πορθμὸν τῶν Σειρήνων δεσμένεται ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ τῆς νηός του ἵνα μὴ παρασυρθῇ ὑπὸ τούτων.

Οὐδὲν θελκτήριον ἢ γόητρον ὑπῆρχεν ἱκανὸν ν' ἀποτρέψῃ τὴν καρδίαν καὶ τὴν διάνοιαν τοῦ μεγάλου ἥρωος ἀπὸ τῆς πατρίδος, τοῦ οἴκου καὶ τῆς προσφιλεστάτης συζύγου Πηνελόπης. Ἡ φιλοπατρία, ἡ συζυγικὴ ἀφοσίωσις καὶ ἡ πατρικὴ στοργὴ ἀνέδειξαν τὸν Ὀδυσσέα, ἀκαταμάχητον καθ' ὅλων τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν κινδύνων κατὰ τὴν εἰκοσαετῆ ἀποδημίαν του. Εἰς τὴν συζυγικὴν ταύτην ἀφοσίωσιν, παραδειγματικὴν καὶ ἀπαράμιλλον, ἐν ἴσῳ βαθμῷ ἀνταπεκρίνετο ἡ ποτνία Πηνελόπη.

Μετὰ θαυμαστῆς καρτερίας καὶ δεινότητος παρεπλάνα τοὺς φράσεις καὶ ἐπιμόνους μνηστῆρας καὶ παντοία ἐμηχανᾶτο ὅπως καὶ τὸν συζυγικὸν οἶκον αὐτῆς ἀπὸ τῆς διαρπαγῆς καὶ ἑαυτὴν τηρήσῃ ἁγνὴν καὶ πιστὴν εἰς τὸν ἀποδημοῦντα καὶ μετὰ πίστεως ἀκραδάντου ἀναμενόμενον σύζυγον. Ἡ Πηνελόπη, ἡ πιστοτάτη καὶ ἐναρετωτάτη τῶν συζύγων πάσης ἐποχῆς καὶ παντὸς πολιτισμοῦ ἔσωζε τὸν οἶκον καὶ τὸ τέκνον καὶ ἀπέδωκεν ἀμφότερα καὶ ἑαυτὴν ὡς τὸ ἄριστον καὶ προσφιλέστατον ἔπαθλον τῶν πολεμικῶν καὶ τῶν ἄλλων εἰκοσαετῶν περιπετειῶν εἰς τὸν ἔνδοξον καὶ πιστότατον σύζυγον. Ἰδοὺ ποίαν τινα ἐφαντάζοντο καὶ ἤθελον τὴν γυναῖκα οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τῆς ἠοῦς αὐτῆς τοῦ ἐκπάγλου πολιτισμοῦ των.

Ἐνῷ ὁ πιστὸς σύζυγος ἀγωνίζεται καὶ παλαίει κατὰ μυρίων ἀντιξόων ἐν τῷ βίῳ, ἐπιφυλάσσεται εἰς αὐτὸν ἡ γλυκυτάτη ἀνακούφισις καὶ ἡ θυμηδεστάτη παρηγορία, ἡ συζυγικὴ περίθαλψις καὶ θερμὴ στοργή, ἡ πληροῦσα τὸν οἶκον τῆς ὡραιοτέρας καὶ θελκτικωτέρας εὐτυχίας καὶ χαρᾶς, ἃς παρασκευάζει ἡ ἀνταξία σύζυγος καὶ οὕτω σῴζεται ὁ οἶκος καὶ καθίσταται ἕδραιον θεμέλιον τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πολιτείας καὶ τοῦ ἔθνους ὅλου. Ὁ Ὅμηρος ἐγένετο ὁ κυριώτατος διδάσκαλος τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ μετ' αὐτὸν ὅστισον, τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης, καὶ τὰ ζείδωρά του ἐκ τῆς Ἰλιάδος καὶ τῆς Ὀδυσσείας διαρκῶς καὶ βαθέως ἐπέδρασαν ἐπὶ πάντα τὸν βίον τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς.

Διὰ ταῦτα ἡ γυνὴ παρ' Ἕλλησι κατέχει πάντοτε θέσιν ἔντιμον καὶ ποικίλλει κατὰ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν ἑκάστης τῶν ἑλληνικῶν φύλων καὶ κατὰ τὸν σκοπὸν τῆς πολιτείας παρ' ἑκάστῃ τούτων.

Οἱ Δωρικοὶ καὶ τραχεῖς Δωριεῖς, εἰσενεγκόντες περὶ αὐτοὺς βίον ἐλεύθερον ἀρσενωπὸν καὶ εὔρυθμον, δὲν ἠγάπησαν τὴν πλαδαρὰν καὶ σκιοσκιαρεῖ γυναῖκαν, ἀλλ' ἠθέλησαν ἀνδρωτὸν, καὶ ῥωμαλέαν, ἀπὸ φύσεως μὲν προικισθεῖσαν μεγάλην εὐρυθμίαν καὶ τὴν ῥώμην, ἀπὸ σκοποῦ δὲ παρασκευάζοντες αὐτὰς τοιαύτας, ἵνα τέκτωσιν εἰς τὴν πολιτείαν εὐρώστους καὶ ῥωμαλέους στρατιώτας. Ἱκανοὺς καὶ τοὺς Δωριεῖς νὰ ὑποτάσσωσι καὶ τοὺς περιοίκους νὰ συνετίζωσι καὶ εἰς τοὺς γείτονας νὰ ἐπιβάλλωσι φόβον ἢ σεβασμόν. Αἱ Δάκαιναι ἐν τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ ἐγένοντο ἰσότιμοι πρὸς τοὺς ἄρρενας, διότι ἐλάχιστοι ἦσαν αἱ κατ' οἶκον ἐνασχολήσεις αὐτῶν, διὰ τὴν ἄκραν λιτότητα καὶ διὰ τὴν ἐν συσσιτίοις διατροφὴν τῶν Σπαρτιατῶν, δι' ὃ μέγα μέρος τοῦ χρόνου αὐτῶν διέθετον εἰς ἔργα ἔξω τοῦ οἴκου καὶ μετεῖχον ἐξ ἴσου μετὰ τῶν ἀρρένων τῶν ἀσκήσεων τοῦ σώματος καὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ νοῦ, ὧν ἡ τελευταία δὲν ἦτο καὶ πολὺ ἀπαιτητική.

Αἱ Δάκαιναι παρθένοι περὶ τοὺς βωμοὺς ἐχόρευον μετὰ τῶν ἀρρένων καὶ εἰς τὸ στάδιον ὡς φαινομηρίδες ἡμιλλῶντο εἰς πάντα τὰ ἀγωνίσματα καὶ εἰς τὴν παλαίστραν κατήρχοντο πρὸς ἀλλήλας καὶ πρὸς ἄρρενας ἔτι, καὶ, ὅπως οἱ ἄρρενες, καὶ οἱ θήλεις ἐν Σπάρτῃ ἀνῆκον εἰς τὴν πολιτείαν, ἥτις ἐρρύθμιζε καὶ διέταττε τὸν βίον αὐτῶν ἅπαντα, καὶ ὑπὲρ πάντα τἄλλα ἡ πατρὶς ἦτο τὸ ὕψιστον καὶ προσφιλέστατον ἔνδαλμα, δι' ὃ καὶ αἱ Δάκαιναι ἐξώπλιζον ἰδίαις χερσὶ τοὺς υἱούς των καὶ προέπεμπον αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον ἐντελλόμεναι νὰ φέρωσιν ὀπίσω τὴν ἀσπίδα νικηταὶ ἢ ἄλλως νὰ κομισθῶσιν ἐπ' αὐτῶν ἔντιμοι καὶ ἔνδοξοι νεκροί!

Μανθάνουσαι τὸν θάνατον τῶν ἰδίων τέκνων πρὸ παντὸς διεπυνθάνοντο πῶς ἐτρώθησαν οἱ πεσόντες, καὶ ἂν εἶχον πέσει ἀνδρείως, ἀδάκρυτοι καὶ ὑπερήφανοι περιήρχοντο τοὺς βωμοὺς τῆς πόλεως καὶ ἔσπενδον εὐχαριστήρια ὅτι ἐξώθησαν νὰ τέκωσι τέκνα ἄξια τῆς Σπάρτης.

Ἐν Ἀθήναις ἄλλην ὅλως εἶχε θέσιν ἡ γυνή, ὑποχρεουμένη νὰ παραμένῃ ἐν τῷ οἴκῳ σεμνὴ ἱέρεια τῆς ἑστίας καὶ δέσποινα καὶ βασίλισσα τῆς οἰκογενείας. Ἡ ἐμφάνισις Ἀθηναίδος εἰς τὴν ἀγορὰν ἦτο ἀήθης καὶ ἀπρεπὴς, καὶ καθ' ὁδὸν ὤφειλε νὰ συνοδεύηται ὑπὸ θεραπαινίδος ἢ θεραπαινίδων ἐπιμελῶς κεκαλυμμένη καὶ ἐν παραστάσει καὶ βαδίσματι σεμνοτάτῳ. Ὁ ἀττικὸς ὅμως οἶκος τῶν εὐπόρων ἰδίᾳ τάξεων φαίνεται ὅτι ἦτο φιλοκαλότατα ἠυτρεπισμένος καὶ ἐνείχε πᾶσαν εὐπρέπειαν καὶ κοσμίαν εὐμάρειαν, ἀπήλαυε δὲ ἡ οἰκοδέσποινα ὅλης τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ οἰκοδεσπότου μηδέποτε ταπεινουμένη ὑπ' αὐτοῦ, τοῦθ' ὅπερ θὰ ἐθεωρεῖτο ἔλλειψις καὶ στοιχειώδους ἀγωγῆς.

Παρίσταντο αἱ γυναῖκες εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν δραμάτων ἐν τῷ Διονυσιακῷ θεάτρῳ κατὰ τὰ μεγάλα Διονύσια, οὐχὶ ὅμως καὶ εἰς τὰς κωμῳδίας, οὐδ' ἐπετρέπετο εἰς αὐτὰς νὰ ἀνέλθωσι τὴν σκηνὴν καὶ ὑποδυθῶσιν οἱονδήποτε θῆλυ πρόσωπον τοῦ δράματος.

Αἱ Ἀθηναῖδες μετεῖχον πασῶν τῶν θρησκευτικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν περὶ τοὺς βωμοὺς χορῶν, κατεκόσμουν δὲ αὐταὶ τὴν πομπὴν τῶν Παναθηναίων ὁπότε καὶ ἔλαμπε τὸ ἀττικὸν ἰωνικὸν κάλλος καὶ ἀντήλλασσον πρὸς τὴν ἄρρενα νεότητα τὰ βλέμματα ὡς ἐρωτικὰ βέλη καὶ ἀπεφαίσκετο πολλάκις ἔκτοτε ἡ ἀποκατάστασις αὐτῶν, δι ὅτι ἄλλως αἱ πλείσται τῶν ἀττικῶν ὁδῶν ἦσαν τυφλαὶ καὶ οἱ κῶμοι δὲν ἠδύναντο νὰ παρέρχωνται πρὸ τῶν οἴκων πάντων.

Εἰς τὰς Αἰολικὰς χώρας αἱ αἰολίδες φαίνεται ὅτι εἶχον μεγαλειτέραν ἐλευθερίαν ἢ αἱ ἰάνιδες καὶ τερπνότερον, εὐμαρέστερον καὶ τερπνότερον διῆγον βίον ἢ αἱ Δάκαιναι, διὰ ταῦτα καὶ ποιήτριαι ὡς ἡ Κόριννα, ἡ Μυρτώ, καὶ ἡ Σαπφὼ καὶ ἄλλαι εἶνε αἰολίδες, αἰολίδες δ' εἶνε τὸ πλεῖστον καὶ αἱ αὐλητρίδες καὶ αἱ ὀρχηστρίδες, αἱ κατακοσμοῦσαι καὶ ψαιβρίνουσαι πάντα τὰ συμπόσια καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν μεγάλων πολιτικῶν καὶ τῶν σοφῶν ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ ἀπὸ τῆς Μικρασιατικῆς Ἰωνίας ἰάδες διάσημοι ἐγένοντο διὰ τὸ φυσικὸν καὶ τὸ ἐπίκτητον κάλλος αὐτῶν, αἵτινες διέρρηξαν τὰ δεσμὰ τοῦ οἴκου καὶ ὡς περικαλλὴ καὶ καλλικέλαδα πτηνὰ ἔβρεπον τὰ εὐωδέστερα ἄνθη τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος ψαιτώσαι παρὰ ταῖς σοφοῖς διδασκάλοις τῶν γραμμάτων, τῶν τεχνῶν καὶ τῆς μουσικῆς καὶ ποιήσεως, σχοῦσαι δὲ ἐνδόξους ἀντιπροσώπους τὴν Σαπφὼ (Αἰολίδα) καὶ τὴν Ἀσπασίαν (Ἰάδα).

Τοιαύτη ἐν ἀμυδρᾷ καὶ ἀτέχνῳ σκιαγραφίᾳ ἐγένετο ἡ Ἑλληνὶς διατηρήσασα τὸ πλεῖστον ὅλην τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτῆς καὶ μὴ συγκυλισθεῖσα εἰς τὸν βόρβορον ὅπως αἱ γυναῖκες ἄλλων ἐθνῶν καὶ λαῶν.

Θὰ ἴδωμεν τὴν γυναῖκα ἐν τῷ Χριστιανισμῷ προσεχῶς.

Λευκωσία.

Καλλιόπη Λεοντιάδου

ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

Η ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Δροσ ΟΥΪΛΣΩΝ

Λίαν συναπτικὰς μόνον ἔσχομεν διὰ τοῦ τηλεγράφου περιλήψεις τῆς διακοινώσεως τοῦ Προέδρου τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας πρός τε τὰς δύο ἀντιπάλους Συμμαχικὰς ὁμάδας καὶ πρὸς ἅπαντα τὰ οὐδέτερα Κράτη. Ἤδη παρέχομεν τὸ κείμενον αὐτὸ τοῦ ἱστορικωτάτου ἐγγράφου μεταφράσαντες χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Συμπολιτείας λοιπὸν διεβίβασε τὰ ἑξῆς:

Η ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

«Ὁ Πρόεδρος τῆς Συμπολιτείας ἐνετείλατό μοι ὅπως εἰσηγηθῶ πρὸς τὴν Κυβερνησιν (ὀνομάζεται ἡ οἰκεία χώρα) πορείαν ἐνεργείας ὡς πρὸς τὸν παρόντα πόλεμον, ἣν ἐλπίζει ὅτι θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μεγαλειότητος, ὡς εἰσηγουμένην ἐν πνεύματι φιλικωτάτῳ καὶ προερχομένην οὐ μόνον παρὰ φίλου ἀλλὰ καὶ παρ' ἀντιπροσώπου ὑστέρου ἔθνους, οὗτινος τὰ συμφέροντα ἐπηρεάσθησαν σοβαρῶς ὑπὸ τοῦ πολέμου, καὶ οὗτινος τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς ταχείας λήξεώς του προκύπτει ἐκ τῆς προφανοῦς ἀνάγκης ὅπως καθορίσῃ πῶς ὡς ἄριστα θὰ ἐξησφαλίζοντο τὰ συμφέροντά του ἐὰν ὁ πόλεμος θὰ ἐξηκολούθει.

Τὴν εἰσήγησιν, ἣν ἐνετάλην ἵνα ποιήσωμαι, ὁ Πρόεδρος διενοεῖτο πρὸ πολλοῦ νὰ πρωτείνῃ. Περιῆλθε πως εἰς ἀμηχανίαν ὅπως πρωτείνῃ ταύτην ἐν τῇ ἰδιαζούσῃ ταύτῃ στιγμῇ, ἐπειδὴ θὰ ἐφαίνετο ἐπισπευσθεῖσα ὑπὸ τῶν προσφάτων προτάσεων τῶν Κεντρικῶν Δυνάμεων. Πράγματι οὐδαμῶς σχετίζεται πρὸς αὐτὰς ἐν τῇ ἀρχῇ της, καὶ ὁ Πρόεδρος θ' ἀνέβαλλε τὴν εἰσήγησιν μέχρι οὗ αἱ προτάσεις αὗται τύχωσιν ἀπαντήσεως, διὰ τὸ γεγονὸς ὅμως ὅτι ἀφορᾷ ὡσαύτως εἰς τὸ ζήτημα τῆς εἰρήνης καὶ κάλλιστα δύναται νὰ μελετηθῇ μετὰ τῶν ἄλλων προτάσεων αἵτινες σκοποῦσι πρὸς τὸ αὐτὸ τέλος προέβη εἰς τοῦτο. Ὁ πρόεδρος θὰ παρακαλέσῃ μόνον ὅπως ἡ εἰσήγησις τοῦ θεωρηθῇ ὡς πρὸς τὴν ἑαυτῆς ἀξίαν καὶ ὡσεὶ ἐγένετο ὑπὸ ἄλλης περιστάσεις.

Ὁ Πρόεδρος εἰσηγεῖται ὅτι πρώϊμος εὐκαιρία ἐζητεῖτο ὅπως προκαλέσῃ παρὰ πάντων τῶν ἐμπολέμων ἤδη ἐθνῶν τὴν ὁμολογίαν τῶν σκέψεων αἵτινες περὶ τῶν ὅρων ὑφ' οὓς ὁ πόλεμος θὰ ἐτερματίζετο καὶ τῶν διαρρυθμίσεων, αἵτινες θὰ ἐθεωροῦντο ὡς ἱκανοποιητικαὶ διὰ τὴν ἐγγύησιν κατὰ τῆς ἐπαναλήψεώς του. Ἀδιαφορεῖ περὶ τῶν μέσων πρὸς ἐκτέλεσιν τούτου. Θὰ ἐθεώρει ἑαυτὸν εὐτυχῆ ὅπως ἐξυπηρετήσῃ ἡ ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν ἐν τῇ ἐκπληρώσει αὐτῆς κατὰ πάντα τρόπον ὅστις θὰ ἐγίνετο ἀποδεκτὸς, δὲν ἐπιθυμεῖ ὅμως ὅπως καθορίσῃ τὴν μέθοδον ἢ τὴν συνέργειαν. Πᾶς οἱοσδήποτε τρόπος θὰ ἦτο δεκτὸς παρ' αὐτοῦ, δι' οὗ μόνον θὰ ἐπιτυγχάνετο ὁ μέγας ἐν τῇ δυνάμει σκοπός.

Λαμβάνει τὸ θάρρος νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ σκοποὶ οὓς αἱ πολιτικαὶ τῶν ἑκατέρωθεν ἐμπολέμων ἔχουσι κατὰ φῶτα ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ εἶνε οἱ αὐτοί ἐνεργῶς ὡς ἔχει. Διατυπωθῇ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, πρὸς τοὺς οἰκείους λαοὺς καὶ πρὸ τῶν κόσμων. Ἑκατέρωθεν ἐπιθυμοῦσιν ὅπως τὰ δίκαια καὶ τὰς προνομίας τῶν ἀδυνάτων λαῶν καὶ τῶν μικρῶν Κρατῶν ἐξασφαλίσωσι κατὰ προσβολῆς ἢ ἀρνήσεως ἐν τῷ μέλλοντι διὰ τῶν μεγίλων καὶ ἰσχυρῶν ἤδη ἐμπολέμων Κρατῶν. Ἕκαστος θὰ ἐξησφαλίσθη ἐν τῷ μέλλοντι μετὰ πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν λαῶν ἐναντίον τῆς ἐπαναλήψεως πολέμου οἷος ὁ παρὼν καὶ ἐναντίον ἐπιθέσεως ἢ ἐγωϊστικῆς ἐπεμβάσεως κρατῶν εἴδους.

Πᾶς τις εἶνε ὑποπτος κατὰ τοῦ σχηματισμοῦ οἱωνδήποτε πλέον ἀντιζήλων συνδέσμων πρὸς διατήρησιν ἀβεβαίας ἰσορροπίας δυνάμεων ἐν μέσῳ πολλαπλασιαζομένων ὑποψιῶν· πᾶσης ὅμως εἶνε ἔτοιμος νὰ μελετήσῃ τὸν σχηματισμὸν συνδέσμου τῶν ἐθνῶν, ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν δικαιοσύνην πρὸς ἅπαντα τὸν κόσμον. Πρὶν γένηται τὸ διάβημα τοῦτο ἕκαστος θεωρεῖ ἐπάναγκες ὅπως τεθῇ ἡ ἔκβασις τοῦ πολέμου τούτου ἐπὶ ἄρων, οἵτινες βεβαίως νὰ διασώζωσι τὴν ἀνεξαρτησίαν, τὴν ἐδαφικὴν ἀκεραιότητα, καὶ τὴν πολιτικὴν καὶ ἐμπορικὴν ἐλευθερίαν τῶν περιλαμβανομένων ἐθνῶν.

Περὶ τῶν ληπτέων μέτρων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς μελλούσης εἰρήνης τοῦ κόσμου ὁ λαὸς καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Συμπολιτείας ἐνδιαφέρονται ζωτικῶς καὶ ἀμέσως ὅσον καὶ αἱ ἐμπόλεμοι νῦν Κυβερνήσεις. Τὸ ἐνδιαφέρον αὐτοῦ, περιπλέον, περὶ τῶν παραδεκτέων μέσων ὅπως βοηθήσῃ τοὺς μικροτέρους καὶ ἀσθενεστέρους λαοὺς τοῦ κόσμου, κατὰ τοῦ κινδύνου τῆς ἀδικίας καὶ τῆς βίας εἶνε τόσον ζωηρὸν καὶ διάπυρον ὅσον καὶ παντὸς ἄλλου λαοῦ ἢ πάσης ἄλλης Κυβερνήσεως. Εἶνε ἕτοιμος καὶ δὴ πρόθυμος ὅπως συνεργασθῇ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τούτων, ὅταν ὁ πόλεμος παύσῃ διὰ πάσης ἐπιρροῆς καὶ παντὸς μέσου εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ. Πρέπει ὅμως πρῶτον νὰ λήξῃ ὁ πόλεμος. Τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς πρέπει νὰ λήξῃ δὲν ἔχει τὴν ἐλευθερίαν νὰ εἴπῃ. Ὁ Πρόεδρος ὅμως αἰσθάνεται ὅτι εἶνε δικαίωμα καὶ καθῆκόν του ὅπως καταδείξῃ ὅτι εἶνε συμφέρον αὐτῶν ἡ κατάπαυσις αὐτοῦ, μήπως ἦνε ἐν τῷ παρόντι πολὺ ἀργὰ ὅπως ἐκπληρωθῶσι τὰ μεγαλείτερα πράγματα, ἅτινα κεῖνται πέρα τῆς λήξεως, μήπως ἡ κατάστασις τῶν οὐδετέρων ἐθνῶν, ὑπερβαλόντως ἤδη δυσχερὴς νὰ ἐγκαιρεῖ ὅσον, καταστῇ ὅλως ἀφόρητος, καὶ μήπως, ὑπὲρ πᾶν ἄλλο, γένηται βλάβη καθ' αὐτοῦ τοῦ πολιτισμοῦ ἥτις οὐδέποτε θὰ ἦνε δυνατὸν νὰ ἐπανορθωθῇ.

Ὁ Πρόεδος, ὅθεν αἰσθάνεται ἑαυτὸν πλήρως δεδικαιολογημένον εἰσηγούμενος ἄμεσον εὐκαιρίαν πρὸς παραβολὴν τῶν βλέψεων περὶ τῶν ὅρων, οἵτινες πρέπει νὰ προηγηθῶσι τῶν τελικῶν διορρυθμίσεων ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου ὁ λαὸς καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Συμπολιτείας ἐνδιαφέρονται ζωτικῶς καὶ ἀμέσως ὅσον καὶ αἱ ἐμπόλεμοι νῦν Κυβερνήσεις. Τὸ ἐνδιαφέρον αὐτοῦ, περιπλέον, περὶ τῶν παραδεκτέων μέσων ὅπως βοηθήσῃ τοὺς μικροτέρους καὶ ἀσθενεστέρους λαοὺς τοῦ κόσμου, κατὰ τοῦ κινδύνου τῆς ἀδικίας καὶ τῆς βίας εἶνε τόσον ζωηρὸν καὶ διάπυρον ὅσον καὶ παντὸς ἄλλου λαοῦ ἢ πάσης ἄλλης Κυβερνήσεως. Εἶνε ἕτοιμος καὶ δὴ πρόθυμος ὅπως συνεργασθῇ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τούτων, ὅταν ὁ πόλεμος παύσῃ διὰ πάσης ἐπιρροῆς καὶ παντὸς μέσου εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ. Πρέπει ὅμως πρῶτον νὰ λήξῃ ὁ πόλεμος. Τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς πρέπει νὰ λήξῃ δὲν ἔχει τὴν ἐλευθερίαν νὰ εἴπῃ. Ὁ Πρόεδρος ὅμως αἰσθάνεται ὅτι εἶνε δικαίωμα καὶ καθῆκόν του ὅπως καταδείξῃ ὅτι εἶνε συμφέρον αὐτῶν ἡ κατάπαυσις αὐτοῦ, μήπως ἦνε ἐν τῷ παρόντι πολὺ ἀργὰ ὅπως ἐκπληρωθῶσι τὰ μεγαλείτερα πράγματα, ἅτινα κεῖνται πέρα τῆς λήξεως, μήπως ἡ κατάστασις τῶν οὐδετέρων ἐθνῶν, ὑπερβαλόντως ἤδη δυσχερὴς νὰ ἐγκαιρεῖ ὅσον, καταστῇ ὅλως ἀφόρητος, καὶ μήπως, ὑπὲρ πᾶν ἄλλο, γένηται βλάβη καθ' αὐτοῦ τοῦ πολιτισμοῦ ἥτις οὐδέποτε θὰ ἦνε δυνατὸν νὰ ἐπανορθωθῇ.

Ὁ Πρόεδος, ὅθεν αἰσθάνεται ἑαυτὸν πλήρως δεδικαιολογημένον εἰσηγούμενος ἄμεσον εὐκαιρίαν πρὸς παραβολὴν τῶν βλέψεων περὶ τῶν ὅρων, οἵτινες πρέπει νὰ προηγηθῶσι τῶν τελικῶν διορρυθμίσεων ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου, ἣν ἅπαντες ποθοῦσι, καὶ ὑπὲρ τῆς ὁποίας τά τε οὐδέτερα καὶ τὰ ἐμπόλεμα ἔθνη εἶνε ἕτοιμα ὅπως διαδραματίσωσι πλήρως τὸ ὑπεύθυνον καθ' ἕκαστον πρόσωπον. Ἐὰν ἡ πάλη πρόκειται νὰ ἐξακολουθήσῃ χωροῦσα ἐπ' ἄφιστον διὰ βραδείας καταιριβῆς μέχρι οὗ ἡ μία ὁμὰς τῶν ἐμπολέμων ἢ ἡ ἑτέρα ἐξαντληθῇ, ἐὰν ἑκατομμύριον μετ' ἑκατομμύριον ἀνθρωπίνων θὰ δέηση νὰ προσφερωσι μέχρι οὗ τὸ ἕν ἢ τὸ ἕτερον μέρος δὲν θὰ ἔχῃ νὰ προσφέρῃ πλέον, ἂν θὰ δεήσῃ νὰ ἐξαφθῶσιν ἐκδικήσεις αἵτινες οὐδέποτε νὰ κατευναζωνται καὶ προκύψωσιν ἀπογνώσεις ἀπὸ τῶν ὁποίων δὲν θὰ ἦνε δυνατὸν νὰ συνέλθωσι, αἱ ἐλπίδες περὶ εἰρήνης καὶ ἡ πρόθυμος ὁμοφωνία τῶν ἐλευθέρων λαῶν θὰ ἀμβλυνθῶσι μέτιαι καὶ ἄχρηστοι.

Ὁ βίος σύμπαντος τοῦ κόσμου βαθέως ἐπηρεάσθη. Ἐκάστη μίμη τῆς μεγάλης οἰκογενείας τῆς ἀνθρωπότητος ἠσθάνθη τὸ βάρος τῆς φρίκης τοῦ ἀπαραδειγματίστου τούτου ἀγῶνος τῶν ἄλλων. Οὐδὲν ἔθνος τῶν πεπολιτισμένων κόσμων δύναται ἀληθῶς νὰ εὑρίσκεται ἐκτὸς τῆς ἐπιρροῆσεως ἢ εἶνε ἀσφαλὲς ἀπὸ τῶν δεινοπαθειῶν

τῶν Ἀθηναίων, ὅτως ἐπαναφέρωσιν εἰς τὸ «διαμόριον πτολίεθρον» τὰς Μούσας. Πρὸς τοῦτο ἀπεφάσισαν τὴν ἵδρυσιν ἀνωτέρας Σχολῆς καὶ ἀπετάθησαν οἱ φιλόμουσοι Ἀθηναῖοι πρὸς τὸν ἓν Βιέννῃ Ἀθηνῶν Γαζῆν, ὅπως ἐπικαλεσθῇ τὴν συνδρομὴν τῶν ἀτυχοῦς Ἑλλήνων, ὅτε γνωρίζοντες τὸν ζῆλόν του ὑπὲρ τοῦ καλοῦ. Ὁ Γαζῆς ὡς καὶ ὁ Μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας Ἰγνάτιος, ἔδωκαν τὰ γράμματα τῶν Ἀθηναίων πρὸς τὸν συντοῦν καὶ μεγαλουργὸν Ἰωάννην Καποδίστριαν, ὅστις, ἀποδεχθεὶς ὁλοψύχως τὴν πρότασιν, ἀνηγορεύθη Πρόεδρος τῆς «Ἑταιρείας τῶν Φιλομούσων». Αὐτὸς δὲ προσέδωκε ζωὴν καὶ αἴγλην ταύτῃ, διότι τῇ ἐνεργείᾳ τούτου, προσήγετο χρηματικὰς συνδρομὰς οἱ ἐν Βιέννῃ τότε εὑρισκόμενοι Βασιλεῖς καὶ λοιποὶ ἡγεμόνες καὶ δὴ ὁ κραταιὸς αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας Ἀλέξανδρος. Σκοπὸς τῆς Ἑταιρείας ἦτο τὸ μὲν ἡ τῶν ἀρχαίων κειμηλίων διατήρησις, ἡ ἵδρυσις Μουσείου καὶ ἡ σύστασις Σχολείων, ἠλπίζετο δὲ ἡ βαθμιαία δι' εἰρηνικῶν μέσων βελτίωσις τῆς πολιτικῆς κατασάσεως τῆς τήμερον Ἑλλάδος[1]. Ἡ ἵδρυσις τῆς Ἑταιρείας ταύτης ἀνεπέρωσε τὰς ἐλπίδας τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων οἵτινες ἔβλεπον τοὺς Βασιλεῖς καὶ Ἡγεμόνας τῆς Λύσεως φροντίζοντας σπουδαίως καὶ ἔρωτα εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος.

(ἀκολουθεῖ)

ΔΙΑ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ

Ἐξ ἀρχῆς ἐθεωρήσαμεν πρόωρον τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν τῆς πόλεως καὶ ἐπροβάλομεν ἄλλας πολλὰς καὶ μᾶλλον κατεπειγούσας ἀνάγκας τῆς πόλεως χρηζούσας ἀμέσου πραγματικῆς θεραπείας.

Ἄλλως ὅμως ἔδοξε τῷ Δημ. Συμβουλίῳ καὶ συνεβλήθη μετὰ τῶν συνεταιρισθέντων συμπολιτῶν πρὸς σύστασιν ἠλεκτρικῆς ἑταιρείας ἐν τῇ πόλει μας, καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι οἱ ὅροι τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ τῆς πόλεως ἐγένοντο τὰ μᾶλα συμφέροντες—καὶτοι ἡ δαπάνη τοῦ φωτισμοῦ ἀπὸ τετρακοσίων ἀνῆλθεν εἰς ἑπτακοσίας λίρας,—καὶ τοῦτο διότι τὸ τίμημα τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ ὑπελογίσθη ἐπὶ κεφαλαίου συνεταιρικοῦ £4,000 ἤτοι πράγματι ἀνῆλθε τοῦτο εἰς £8,000 καὶ ἄνω. Πολλῷ μᾶλλον εὐτυχέστερον ἐγένετο τὸ Δημαρχεῖον διὰ τὸν ἐπελθόντα πόλεμον καὶ διὰ τὴν μεγάλην ὑπερτίμησιν τοῦ πετρελαίου καὶ τῆς ὕλου, διότι καὶ διὰ τὸν πετρελαιοφωτισμὸν θὰ ἀπητεῖτο δαπάνη τοὐλάχιστον £1200—1300, εἶνε ζήτημα δὲ ἂν θὰ ἐξευρίσκοντο ὕλοι διὰ τοὺς φανούς, ὧν ἡ τιμὴ ὡς γνωστὸν ἐτετραπλασιάσθη καὶ διὰ τῆς ζητήσεως παρὰ τοῦ Δημαρχείου θὰ ἐπενταπλασιάζετο. Ἐκ τούτου τὸ Δημαρχεῖον ἀπὸ τοῦ φωτισμοῦ μόνον ὠφελεῖται κατὰ τὰ πολεμικὰ ἔτη ἐτησίως £500—600 καὶ τοῦτο μετὰ ἠλεκτροφωτισμοῦ τῆς πόλεως.

Τὸ σημαντικὸν τοῦτο κέρδος πορίζεται τὸ Δημαρχεῖον ἀναλώμασι καὶ ἐπὶ ζημίᾳ τῆς Ἑταιρείας, ἥτις οὐ μόνον διπλάσια τῶν προϋπολογισθέντων κατέθηκε κεφάλαια, ἀλλὰ καὶ τὸ πετρέλαιον πληρώνει ἀπὸ £6 ἤδη £20—22 καὶ τάλλα διὰ τὰς μηχανὰς ὀρυκτέλαια ἀντὶ πενταπλασίας καὶ ἑξαπλασίας ἢ πρὸ τοῦ πολέμου τιμῆς. Οὕτως ὥστε ὑπολογίζεται ζημία £45 κατὰ μῆνα ἤτοι £540 τὸ ἔτος.

Ἐπειδὴ τὸ τέρμα τοῦ πολέμου, κατ' ἀνθρώπινον λογισμόν, δὲν φαίνεται προσεχές, ἡ Ἠλεκτρικὴ ἑταιρεία παρὰ τὰ ἐπανειλημμένα διαβήματα αὐτῆς παρὰ τῷ Δημ. Συμβουλίῳ δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ δικαίας προσωρινῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου. αὐξήσεως τῆς χορηγίας τοῦ Δημαρχείου, ἀπεφάσισε τὴν διάλυσιν αὐτῆς, προτιμῶσα ἐφάπαξ νὰ καταβάλῃ τὴν χιλιόλιρον ποινικὴν ῥήτραν τοῦ συμβολαίου, ἤ ὅτι πλὴν τῆς ἀνωτέρω σταθερᾶς ζημίας πληρώνει καὶ πολλὰς ἄλλας ἑκατοντάδας λιρῶν ὡς πρόστιμον δι' ἐλλείψεις τοῦ φωτισμοῦ προελθούσας ἐκ τῶν ἀνωμάλων περιστάσεων, ὧν ἕνεκα καὶ ἡ προμήθεια πετρελαίων ἀπέβη προβληματικὴ καὶ τὴν μικρὸν πρὸ τοῦ πολέμου παραγγελθεῖσαν δευτέραν μηχανὴν *Diesel* δὲν ἠδυνήθη ἐγκαίρως νὰ ἀποκτήσῃ, ἐκραγέντος τοῦ πολέμου. Ἐὰν πραγματοποιηθῇ ἡ διάλυσις, δυσὶν θάτερον θὰ συμβῇ ἢ θ' ἀνασυσταθῇ ἡ Ἑταιρεία ἀπηλλαγμένη τῶν ὑποχρεώσεων πρὸς τὸ Δημαρχεῖον καὶ πρὸς ὅλας τὰς ὑπαρχούσας ἤδη ἰδιωτικὰς ἐγκαταστάσεις ἠλεκτροφωτισμοῦ, ὁπότε θὰ ἀξιώσῃ καὶ θὰ ἐπιτύχῃ πολὺ ἀνωτέραν τῆς σημερινῆς τιμῆς ἡ νέα Ἑταιρεία, ἤτις ὑπερτίμησις θὰ εἶνε διαρκής, καὶ διαρκὴς ἡ ζημία τοῦ Δημαρχείου καὶ τῶν πολιτῶν, ἢ τὸ Δημαρχεῖον μετὰ τῶν καταστημάτων καὶ τῶν οἰκογενειῶν θὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς διὰ πετρελαίων πυρηναπιδίας, διὰ τὰς ὁποίας θὰ πληρώνωσι δι πλάσια καὶ τριπλάσια τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτισμοῦ, εἶνε δὲ ζήτημα ἂν θὰ εὑρίσκωσι τὸ χρειώδη καὶ διὰ τὸν πετρελαιοφωτισμόν. Ἐδοκίμασαν ἤδη τὰ πολλαπλᾶ ἀγαθὰ τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ οἱ πολῖται πάντες καὶ μάλιστα αἱ οἰκογένειαι καὶ οἱ καταστηματάρχαι ὥστε νὰ ἐκτιμῶσι ταῦτα, καὶ νὰ μὴ θέλωσι νὰ στερηθῶσιν αὐτὰ καὶ μάλιστα ἐπὶ σπουδαίᾳ χρηματικῇ ζημίᾳ.

Ἡ ἀξίωσις τοῦ Δημαρχείου πρὸς τήρησιν τοῦ συμβολαίου μετὰ τῆς Ἑταιρείας κατὰ γράμμα ὑπὸ τὰς παρούσας ἐκτάκτους ὅλως περιστάσεις εἶνε τὰ μάλιστα μὲν ἄδικος πολὺ δὲ ἐπιζήμιος θ' ἀποβῇ καὶ εἰς τὸ ταμεῖον αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς πολίτας, ἂν γένηται αἰτία διαλύσεως τῆς Ἑταιρείας.

Ἡ Κυβέρνησις εὑρέθη συμβεβλημένη μετὰ τῆς Κεδιβικῆς Ἀτμοπλοΐας δι' ἐτησίαν χορηγίαν £1500 ἐντούτοις ἕνεκα τῶν μεγάλων ὑπερτιμήσεων τοῦ γαιάνθρακος καὶ τῶν ναύλων, ἵνα διατηρήσῃ τὴν θαλασσίαν συγκοινωνίαν ἀνεβίβασε τὴν ἐτησίαν χορηγίαν εἰς £4500 καὶ ἐπὶ πλέον ἐπέτρεψε τὴν αὔξησιν τῶν ναύλων κατὰ 25%. Τὸ αὐτὸ ἐγένετο διὰ τὴν ἑταιρείαν αὐτοκινήτων, διότι ἀμφότεραι θὰ ἐπροτίμων νὰ καταβάλωσι τὴν ποινικὴν ῥήτραν καὶ ν' ἀπαλλάγῶσι περαιτέρω ζημιῶν, τοῦθ' ὅπερ μοιραίως θὰ πράξῃ καὶ ἡ Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρεία.

Διὰ ταῦτα καὶ δίκαιον καὶ ἀναγκαῖον εἶνε ὅπως γένηται δεκτὴ προσωρινὴ τροποποίησις τῶν ὅρων τοῦ συμβολαίου τοῦ Δημαρχείου μετὰ τῆς Ἠλεκτρικῆς. Ἐν πρώτοις ὁ φωτισμὸς τῆς πόλεως νὰ μὴ διαρκῇ πέρα τοῦ μεσονυκτίου—διότι ἐν τῇ πολίχνῃ μας ὁ κόσμος ἡσυχάζει πολὺ πρὸ τῆς ὥρας ταύτης, καὶ μόνον τὰ ναυάγια τῆς χαρτοπαιξίας θὰ ἔχωσι ἀνάγκην φωτὸς διὰ τοὺς βεβαρημένους ὀφθαλμοὺς των ὅπως εὐρίσκωσι τὸν οἶκον των ν' ἀραιωθῇ, δὲ ὁ φωτισμὸς τῆς πόλεως, καὶ ταῦτα μόνον διαρκοῦντος τοῦ πολέμου, ἀφοῦ, μάλιστα, οἱ Παρίσιοι καὶ τὸ Λονδῖνον βυθίζονται πολλάκις εἰς τὸ σκότος δι' ὅλης τῆς νυκτὸς, ἐπὶ πλέον δέ, ὡς ἐγίνετο ἄλλοτε κατὰ τὰς σεληνοφωτίστους νύκτας οἱ ἠλεκτρ. λαμπτῆρες ἀβλαβῶς δύνανται νὰ ἀργῶσιν μετὰ τὰς ἀνωδύνους ταύτας διὰ τὴν πόλιν οἰκονομίας τὸ Δημαρχεῖον ἂς ἀξιώσῃ ὅπως ἐξασκῇ ἔλεγχον καὶ ἐξακριβώσῃ τὴν ζημίαν τῆς Ἑταιρείας, τὴν ὁποίαν ν' ἀποζημιώσῃ καὶ δὲν πιστεύομεν ὅτι θὰ ὑπερβαίνῃ αὐτὴ τὰς £300.

Συνηγοροῦντες ὑπὲρ δικαιοτάτης ἀποζημιώσεως πρὸς τὴν Ἠλεκτρικὴν συνηγοροῦμεν οὐχὶ ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ Δημαρχείου καὶ τῆς πόλεως, διότι εἴποτε ἡ Ἑταιρεία διελύετο, ὡς ἀπεφασίσθη ἤδη, πολλῷ μεγαλειτέρας ζημίας τῆς ἀποζημιώσεως θὰ ὑποστῇ αὐτὸ τὸ ταμεῖον τοῦ Δημαρχείου καὶ μετ' αὐτοῦ πάντα τὰ καταστήματα καὶ αἱ οἰκίαι, ὅσα φωτίζονται δι' ἠλεκτρικοῦ.

Οἱ ἐπιμένοντες, ἄρα, δι' οἱονδήποτε λόγον εἰς τὴν κατὰ γράμμα τήρησιν τοῦ συμβολαίου οὐ μόνον δὲν ἐξυπηρετοῦσι τὰ συμφέροντα τοῦ Δημαρχείου καὶ τῶν πολιτῶν ἀλλὰ καὶ ζημίας θὰ προξενήσωσι μεγάλας εἰς ἀμφοτέρους καὶ τὴν πόλιν θὰ βυθίσωσιν εἰς τὸ σκότος.

[1] Ὁ Λιμπάριος Πινάκης ἐκ Πελοποννήσου ἀνέπτυξεν ὅτι ἡ σύστασις Ἀκαδημείας ἐν Ἀθήναις θὰ ἐγείρῃ ὀπωνίας τῶν Τούρκων κανόσον οἱ Μονάρχαι τῆς Εὐρώπης ὑπαστήριξον καὶ προσήνεγκον χρηματικόν τι βοήθημα. Ἐκ τούτου ἀγκαταλείπη ἡ σκέψις τῆς ἱδρύσεως ταύτης ἐν Ἀθήναις μέσος δὲ τῶν χρημάτων ἐγρησιμεύσεν εἰς τὸ λαμπρὸν Λεξικὸν τοῦ Γαζῆ καὶ τὴν ὑποστήριξιν σὺν ἄλλοις Ἑλλήνων σπουδαζόντων εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Δύσεως (πρβλ. δοκίμιον περὶ Ψυχικῆς Ἑταιρείας ὑπὸ Ἰω. Φιλήμονος σελ. 130).

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΕΡΥΝΕΙΑΣ

Ἡ ἀπολυθεῖσα τόσον ἀργὰ παρὰ ῥητὸν ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου Ἐγκύκλιος περὶ ἐκλογῆς Εἰδικῶν καὶ ὕστερον Γεν. Ἀντιπροσώπων πρὸς πλήρωσιν τοῦ κενωθέντος Μητροπολιτ. Θρόνου Κερυνείας ὁρίζει τὴν μεταπροσεχῆ Κυριακὴν 22 Ἰανουαρίου πρὸς ἐκλογὴν Εἰδικῶν ἀντιπροσώπων καὶ τὴν 19 προσεχοῦς Φεβρουαρίου διὰ τὴν ὑπὸ τούτων ἐκλογὴν Γεν. Ἀντιπροσώπων.

Τῇ εἰσηγήσει τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου κ. Μελετίου Μεταξάκη δμὶ πρίζεως αὐτῆς ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀνεγνώρισεν ὡς λόγον ἀκυρότητος ἐκλογῆς τὴν ὡρισμένην ἐντολὴν τῶν ἐκλογέων πρὸς ἐκλογὴν ὡρισμένου ὑποψηφίου διὰ τὸν χηρεύοντα ἀρχιερατικὸν Θρόνον.

Τὸ ἄτοπον τοιαύτης διαγνώμης εἶνε τόσον κατάδηλον, ὥστε εἶνε ἀνεπίδεκτον συζητήσεως, ἀλλὰ καὶ αἱ περιστάσεις ὑφ' ἃς διετελεῖ ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐκείνη ἦσαν τοιαῦται, ὥστε ἐπέτρεψεν εἰς ἑαυτὴν καὶ ἄλλα πολλῷ ἀτοπώτερα, οὐδ' ἐπαυθὴν ὁ θυμὸς ἑνίων ἀνωδικῶν κατὰ κληρικῶν, οἵτινες θὰ ἐπεσκίαζον αὐτοὺς ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίᾳ διὰ τῆς πολλῷ ὑπερτέρας μορφώσεως καὶ τῆς ἐθνικωτέρας δράσεως. Ἐπ τούτων μάλιστα ὁ Μ. Κιτίου κ. Μελ. Μεταξάκης ἀπὸ ἰδιοσυγκρασίας ἀντιτίθεται πρὸς τὰ δίκαια τοῦ λαοῦ καὶ ἀδικεῖ εἰς διέγερσιν ζητημάτων καὶ ταραχῆς ἐπὶ οἱαδήποτε ἀφορμῇ, ὡς κατέδειξαν καὶ τελευταῖά τινα ἐπεισόδια ἐν Λεμεσῷ καὶ ἐν Λάρνακι.

Εὐτυχῶς ὅμως καὶ ὁ λαὸς καὶ οἱ πρόκριτοι τῶν Κοινοτήτων κατέμαθον τὸν ἄνδρωπον καὶ ἐπέβαλον εἰς αὐτὸν τὴν τάξιν καὶ τὴν εὐπρέπειαν.

Αἱ προσεχεῖς ἐκλογαὶ διὰ τὸν Μητροπ. Θρόνον Κερυνείας παρέχουσι εἰς τὸν Μ. Κιτίου νέον στάδιον δράσεως καὶ ἐνεργείας συμφώνως πρὸς τὴν ἰδιοσυγκρασίαν αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀνυπομονησία του πρὸς τοῦτο ἐξεδηλώθη ἐν τῷ ἐν Λευκωσίᾳ δημοσιογραφικῷ ὀργάνῳ του, δι' οὗ ἐπιδιώκει καὶ πάλιν νὰ θολώσῃ τὰ νερὰ μένεα πνέων κατὰ τοῦ Πανοσιολογιωτ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Μακαρίου, καὶ πρὸς τοῦτο ἄνευ ἐντολῆς ἢ ἀδείας γίνεται χρῆσις ὀνομάτων καὶ προσώπων ὡς ὑποψηφίων, χωρὶς τινος εὐλαβείας πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτῶν.

Εἶνε βέβαιον ὅτι ὁ Πανοσιολ. Καθηγούμενος Κύκκου κ. Κλεόπας ἀπεδέξατο τὴν ὑποψηφιότητα διὰ τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον ὑπείκων εἰς ἐπιμόνους φιλικὰς προτροπὰς καὶ δὲν θὰ ἀντήλασσε τὴν θέσιν του πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ Μητροπολίτου Κερυνείας, οὐδὲ δύναταί τις νὰ φαντασθῇ ὅτι ἀνθυποψήφιος τούτου θὰ ἦτο μέλος τῆς αὐτῆς Ἀδελφότητος, ὡς εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ Ἱερολογ. Ἱεροδ. κ. Μυλωνᾶς προτίθεται νὰ ἀπέλθῃ πρὸς εὐρυτέρας σπουδὰς ἐν καιρῷ.

Ἐκ πάντων τούτων γίνεται κατάδηλος ὁ σκοπὸς δι' ὃν φέρονται ὑπὸ τοῦ ὀργάνου τοῦ Ἁγ. Κιτίου ὡς ὑποψήφιοι δηθεν οἱ μνημονευθέντες, ἀξιόλογοι ἄλλως καὶ μεμορφωμένοι κληρικοί, καὶ τοῦτο διότι ἰδιαιτέρα ἐπικρατεῖ ἔφεσις πρὸς τὰ θολὰ νερά.

Τὸ πλήρωμα τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας Κερυνείας καὶ πάντες οἱ πρόκριτοι ἐν αὐτῇ ὁμοφώνως ἀναγνωρίζουσι τὴν ἀνωτέραν μόρφωσιν καὶ τὴν δεδοκιμασμένην φιλοπατρίαν τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Μακαρίου καὶ κατ' οὐδένα λόγον θὰ ἔπρεπε νὰ στερηθῇ ἡ Κυπριακὴ Ἐκκλησία τῶν πολιτίμων ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ.

Συμφέρει ἄλλως τε καὶ προσήκει ὅπως συγκεντρώσῃ ἐν τῷ Ἱ. κλήρῳ αὐτῆς ἡ Κυπρ. Ἐκκλησία ὡς οἷόν τε πλείονας Κυπρίους ἐπιλέκτους κληρικοὺς συγκροτοῦσα ἱερὰν φάλαγγα πρὸς εὐόδωσιν τῆς μεγάλης καὶ πολλαπλῆς ἀποστολῆς αὐτῆς, καὶ τοῦτο ἐσμὲν βέβαιοι φρονοῦσι καὶ πάντες οἱ μεμορφωμένοι παρ' ἡμῖν κληρικοί.

Ἄλλως τε δὲ πρέπει νὰ ἀποδοκιμασθῇ περιφανῶς ἡ ἀναχρονιστικὴ καὶ ὀπισθοδρομικὴ ἄρνησις τοῦ δικαιώματος τοῦ λαοῦ, ὅπως αὐτὸς διὰ τῆς ψήφου του ὑποδεικνύῃ τὸν ἐκλεκτὸν του ποιμένα καὶ πατέρα πνευματικόν, ἐσμὲν δὲ βέβαιοι ὅτι ὅ,τε λαὸς καὶ οἱ πρόκριτοι Κερυνείας θὰ διδάξωσι περιφανῶς τὸν Ἁγ. Κιτίου, ὡς ἐδίδαξε τοῦτον ἡ Μητροπ. περιφέρεια αὐτοῦ, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐν Κύπρῳ κατάλληλον ἔδαφος πρὸς ἄσκησιν καὶ θεραπείαν τῆς ἰδιοσυγκρασίας αὐτοῦ.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Η Α. Μ. Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΕΙΣ ΒΑΡΩΣΙΑ

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μετέβη τῷ π. Σαββάτῳ τὸ πρωΐ ἤδη εἰς ἐπίσκεψιν τῆς Κοινότητος Βαρωσίων καὶ ἐγένετο αὐτῷ ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ πανηγυρικὴ πάνδημος δεξίωσις ὑπὸ παντὸς τοῦ κλήρου, τῶν κ.κ. βουλευτῶν καὶ Δημάρχων, τῶν μαθητριῶν καὶ μαθητῶν ἐν σώματι ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, τῶν προκρίτων καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ.

Τὴν Α. Μακαριότητα προσεφώνησεν ὁ κ. Δήμαρχος θερμῶς δεξιούμενος Αὐτὴν ἐξ ὀνόματος τῆς πόλεως καὶ ἀπήντησε ἡ Α. Μακαριότης θερμότατα εὐχαριστοῦσα, ἐδόθη δὲ σοβαρὰ ἀφορμὴ νὰ ἐξαρθῇ ἡ Α. Μακαριότης εἰς λόγους ὑμνῳδοὺς καὶ ἐνθουσιαστικοὺς διερμηνεύσασα τὸ ζωηρὸν φρόνημα τῆς ἐνθουσιώδους Κοινότητος καὶ μετ' αὐτῆς σύμπαντος τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Νήσου.

Καὶ ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ ὕστερον ἐλέχθησαν καὶ ἐξεδηλώθησαν συναισθήματα καὶ φρονήματα καταδηλοῦντα διὰ πολλοστὴν φορὰν ὅτι ἡ Κυπριακὴ φιλοπατρία ἀναδίδει ὀπυδῆρας ὡς χάλυψ κρουόμενος.

Διὰ ταῦτα ἀντὶ ὀργῆς ὀφείλονται εὐχαριστίαι εἰς τοὺς δόντας τὴν ἀφορμὴν ταύτην, διότι ἑβδομάδη οὕτω ἁπαξ τὸ βαθὺ καὶ φλογερὸν τοῦ λαοῦ φρόνημα, σύμφωνον πάντοτε πρὸς τὰ ἰδεώδη του.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙΝ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΤΙΝΕΣ ΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤ. ΔΩΡΗΤΑΙ

Ἡ γενομένη ὁριστικὴ διευθέτησις τῆς ἐκχωρήσεως τοῦ χώρου τοῦ Γυμναστηρίου εἰς τὴν Σχολ. Ἐπιτροπείαν, καὶ ἡ ἐπιφύλαξις χώρου διὰ τὸ Γυμναστήριον, κοινῇ χρησιμοποιούμενον ὑπό τε τοῦ Π. Γυμνασίου καὶ τοῦ Γυμναστ. Συλλόγου ἔχει καλῶς, ὑπολείπεται δμως ἄλλο ζήτημα πολὺ ἐνδιαφέρον, καὶ τὸ ὁποῖον φαίνεται ὅτι δὲν διηυθετήθη ὁριστικῶς, τὸ τῶν μετοχῶν τοῦ Γυμναστηρίου, τὴν ὑποχρέωσιν τῶν ὁποίων ἀνέλαβεν ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπεία, ἐνῷ θὰ ἦτο συμφερώτερον καὶ εὐπρεπέστερον ἂν ἡ Σχολ. Ἐπιτροπεία συνεννοεῖτο ἐν πρώτοις μετὰ τῶν κατόχων τῶν μετοχῶν, οἵτινες θὰ ἦσαν καὶ οἱ πραγματικοὶ δωρηταὶ τῆς Κοινότητος.

Ὁ Γυμν. Σύλλογος, ὡς Σωματεῖον, οὐδὲν κέκτηται καὶ ὑποχρεώσεις μόνον ἔχει τὰς ὁποίας ἀνέλαβεν ἡ Σχολ. Ἐπιτροπεία, ἐξασφαλίζουσα καὶ τοῦτον τὴν ὕπαρξιν καὶ τὴν συντήρησιν Γυμναστηρίου ἄξιου τῆς ἀποστολῆς του.

Οἱ κάτοχοι τῶν πλειοτέρων μετοχῶν εἶνε διατεθειμένοι νὰ δωρήσωσιν αὐτὰς εἰς τὴν Κοινότητα καὶ εἶνε δίκαιον ν' ἀναγνωρισθῶσιν αὐτοὶ ὡς δωρηταί, διότι τὶς μὲν τούτων κατέχει 50 τὶς δὲ 40 καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας, καὶ θὰ ἦτο ἄδικα πρὸς αὐτοὺς νὰ παροραθῶσιν. Ἀλλὰ καὶ ὅσοι κατέχουσιν ὀλιγωτέρας ἔτι καὶ μίαν μόνον εἶνε βέβαιον ὅτι εἶνε διατεθειμένοι νὰ δωρήσωσιν αὐτὰς εἰς τὴν Κοινότητα, καὶ πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς δωρηταί.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου κ. Θ. Θεοδότου ἐδήλωσεν ἤδη κατὰ τὴν κοινὴν συνεδρίαν ὅτι δωρεῖται τὰς εἰς χεῖράς του μετοχάς. Ἡ Σχολ. Ἐπιτροπεία ἂς ἀποταθῇ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους κατόχους καὶ ἂς δημοσιεύσῃ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ὡς δωρητῶν.

Ο ΚΑΙΡΟΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Ἐπληλύθυσεν ἐφετὸς ἡ πανελλήνιος γεωργικὴ εὐχὴ

«Χαρὰ στὰ Γέννα τὰ στεγνὰ
κὰ Φῶτα τὰ βρεμένα
«χαρὰ σ' ἐκεῖνον τὸν ζευγᾶ
«ποὖχει τὴν γῆ σπαρμένα»,

διότι κατὰ τὰ Χριστούγεννα ἐχομεν ἡλιολούστους ἡμέρας, κατὰ τὰ Θεοφάνεια δὲ βροχὰς γενικὰς καὶ ραγδαίας.

Μετὰ τὸν ἁγιασμὸν τῶν ὑδάτων ἄλλοτε τὰ θαλασσοπούλια τοῦ Αἰγαίου ἀπῆρον ἐκ τῶν λιμενίσκων τῶν νησίδων αὐτοῦ ὅπου συνήγοντο διὰ τὰς ἁγίας ταύτας ἡμέρας, καὶ ἀνεπετάνυον εὐτολμα τὰ ἱστία εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος.

Μετὰ δέκα καὶ ἑπτὰ ἡμερῶν ἀρχίαν ὁ μαθητικὸς κόσμος ἐπανέρχεται εἰς τὰ σχολεῖα, πρὸς μεγάλην ἀνακούφισιν καὶ χαρὰν τῶν γονέων· θὰ δεήσῃ νὰ παρέλθῃ μία ἢ δύο ἑβδομάδες ὅπως καὶ μαθηταὶ καὶ διδάσκαλοι ἐπανεύρωσι τὸν δρόμον ἀπὸ τοῦ ὁποίου τοσοῦτον χρόνον ἐξετροχιάσθησαν.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΑΤΙΜΗΣΕΩΣ

Ἀπὸ τῆς χθὲς αἱ ἑπόμεναι τροποποιήσεις ἐγένοντο καὶ ἐφηρμόσθησαν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀγορᾷ ὑπὸ τῆς Στρατ. Διοικήσεως:

Ἐλαιόλαδον γρ. 16 τὴν ὀκᾶ, Σησαμέλαιον γρ. 16, Πουλερικὰ ὅλων τῶν εἰδῶν γρ. 11, Κουκιὰ γρ. 3 1)2, Ἀρνοῦδι γρ. 15, κρέας (πρόβειον καὶ αἰγινον) γρ. 12, Αὐγὰ ἑκτὸς τῶν Δημοτ. ὁρίων τῆς Λευκωσίας γρ. 5 τὴν δωδεκάδα καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων 6 γρ. τὴν δωδεκάδα.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥ κ. Ι. ΔΙΑΝΕΛΛΟΥ

Τὴν ἑσπέραν τοῦ π. Σαββάτου μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας διεξήχθη ἡ συναυλία ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου παρ' ἡμῖν βιολιστοῦ κ. Ι. Διανέλλου τῇ εὐγενεῖ συμπράξει φιλομούσων δεσποινίδων ἐνώπιον πολλοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ κόσμου παρὰ τὴν ἐπικρατήσασαν κακοκαιρίαν.

Ἡ μουσοτραφὴς Δὶς Ἰωάννα Ν. Δέρβη μετὰ τῆς γνωστῆς καὶ πολὺ ἐκτιμωμένης τεχνικῆς δεξιότητος ἐξετέλεσεν ἐπὶ κλειδοκυμβάλου τὴν μελῳδίαν τοῦ Ρουβενσταΐν, τὴν «Ἱσπανικὴν Ἀπόκρεω» τοῦ *Delioux* καὶ συνώδευσε τὸν κ. Διανέλλον εἰς ἐξαίρετους μουσικὰς συνθέσεις, ἐκτελεσθείσας ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ τετραχόρδου μετὰ ἐξόχου τέχνης καὶ ἐμπνεύσεως.

Ὡς ἄλλοτε καὶ τοιαύτην ἐσπερίδα ἔκαμον τὴν πρώτην ἐμφάνισιν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ φιλομούσου Κοινοῦ ἄλλα, μουσοτραφεῖς δεσποινίδες οὗτω καὶ κατὰ τὴν ἑσπερίδα ταύτην νέοι ἐπέτειλαν ἀστέρες τὰ μάλιστα εὐοιώνιστοι.

Ἡ Δεσποινὶς Ἀγγελικὴ Π. Χριστοπούλου, μακρὰν πάσης τεχνιμμένης δημοσιογραφικῆς ὑπερβολῆς, ἔσχε μοναδικὴν ἐπιτυχίαν ποῤ ἡμῖν, πρὸς τῇ γνωστῇ ἤδη εὐφυΐᾳ καὶ φιλομαθείᾳ ἐπιδειξαμένη δεινότητα ἐκτάκτου περὶ τὴν ἀπαγγελίαν, διὰ τὴν φυσικὴν καὶ ἀποσαφηνίτον χάριν καὶ τὴν πιστὴν ἀπόδοσιν τῶν νοημάτων καὶ αὐτῶν τῶν συναισθημάτων, ὥστε νὰ ἦνε εὐτυχεῖς οἱ ποιηταὶ ὧν ἐξέλεξε ποιήματα πρὸς ἀπαγγελίαν, ἦσαν δὲ οὗτοι ὁ Παλαμᾶς καὶ ὁ Πολέμης, καὶ ὡς ἐπιχαρὶς Ἕλληνὶς ἐξ ἐμπνεύσεως ἐξέλεξε Ἑλληνικὰ ἀγροτικὰ εἰδύλλια καὶ διηρμήνευσε πιστῶς ὅλην τὴν ἀγνότητα καὶ τρυφερότητα τῶν Ἑλληνίδων ἀγροτικῶν κορῶν, ὧν τὸ κάλλος καὶ τὴν χάριν ἐξεπροσώπει αὐτὴ ὡς ἄρτιστα.

Αἱ εἰς τὸ μεταίχμιον μεταξὺ κορασίδων καὶ δεσποινίδων ἱστάμεναι ἐπιχάριτες ἀδελφαὶ Καλλιόπη καὶ Μαρία Β. Σερτσίου πολὺ εὐάρεστον ἐπροξένησαν ἐκπληξιν ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἐμφανίσει αὐτῶν, διότι ἡ πρώτη τούτων ἐπέδειξε μουσικὸν προτέρημα πολλὰ καὶ μεγάλα ὑπισχνούμενον. Παρὰ τὴν πολὺ μικρὰν ἡλικίαν της ἐπέδειξε φωνὴν μεταλλικὴν ἀργυρόηχον, ὑπομιμήσκουσαν τοὺς κελαρυσμοὺς κρυσταλλικοῦ ῥύακος κυλίοντος ἠρέμα τὸ διαυγὲς ῥεῦμα μέσῳ ψήφων καὶ χαλίκων ἐπὶ ἠρέμα ἐπικλινοῦς κοίτης, καὶ πλήν τινων ἀπαυφεύκτων διὰ τὴν μικρὰν ἡλικίαν καὶ τὴν ἔλλειψιν μακρᾶς καὶ λιερυείας καὶ ἀ

ματος των οἰκογενειῶν τῶν τέκνων αὐτοῦ καὶ ἄλλων συγγενῶν ὡς καὶ τῶν κ. κ. Α. καὶ Κ. Κωνσταντινίδου.

Προσωπικῶς καὶ ἀπὸ μακροῦ γνωρίσαντες καὶ ἐκτιμήσαντες μεγάλως τὸν μεταστάντα συμμετέχομεν ὁλοψύχως τῆς θλίψεως ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ καὶ εὐχόμεθα τὴν αἰωνίαν μακαριότητα, τοῖς τέκνοις δὲ αὐτοῦ πᾶσι ἴσην μακροβιότητα.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΚ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

Μετὰ πολλῆς ἐπιβλητικότητος διεξήχθη ἐν Λαρνάκι τῇ περυσινῇ τοῦ ἔτους ἡ διανομὴ τῶν φορεμάτων καὶ ὑποδημάτων τῶν ἀπόρων παθητῶν καὶ μαθητριῶν ὑπὸ τοῦ αὐτόθι σωματείου τῶν κυριῶν παταρτισθέντος ἐσχάτως ὑπὸ τῶν ἀξιοτ. κυριῶν Λευκῆς Γ. Ρουσάκη, Εὐφροσύνης Χαρίτωνος καὶ τῶν ἀξιοτ. Δεσποινίδων Εἰρήνης Τσαγγαρίδου, Ἑλένης Νικολάου καὶ Κλεονίκης Παρασκευαΐδου διδασκαλισσῶν τῆς κωμοπόλεως ἐκείνης, πρὸς περίθαλψιν δυστυχουσῶν οἰκογενειῶν κατὰ τὰς νοσοκομειηρίους ἑορτὰς τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως καὶ τοῦ νέου ἔτους.

Δέγον τῶν πεπραγμένων ἐνώπιον πυκνοτάτου καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου ἔδωσεν ἡ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ σωματείου Κυρὰ Εἰρήνη Κ. Τσαγγαρίδου εὐχαριστήσασα πάντας τοὺς εὐγενῶς συνδραμόντας εἰς ὑποβοηθήσαντας τὸ ἔργον τοῦ σωματείου. Ἔφαισι συνηθροίσθησαν ἀπὸ ὅλην τὴν κωμόπολιν καθὼς καὶ ἀπὸ τινας ἀγγείς καὶ φιλοπτώχους Κυρίους, τὸν λαρολογιώτατον τοποτηρητὴν τοῦ Θρόνου Κυρηνείας Κὸν Ν. Μυλωνᾶν ὅστις εἶχε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ ἀποστείλῃ καὶ τὴν τοῦ Θρόνου καὶ τὴν ἀτομικήν του συνδρομήν, τοὺς ἀξιοτ. κ. κ Γ. Μιχαηλίδην, συνδραμόντα πάνυ ἀφειδῶς εἰς χρῆμα καὶ εἴδος, Ι. Βεργόπουλον, Δ. Σεβέρην, Μ. Σπυριδίωνα, Κ. Δοΐζίδην, Σ. Σαββίδην, Ἰωακεὶμ Χαραλάμπους καὶ τὸν πανδιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Σινᾶ κ. Νεόφυτον, πρὸς οὓς καὶ δημοσίᾳ ἀπονέμομεν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τοῦ σωματείου καὶ τὴν ἰδίαν εὐγνωμοσύνην τῶν ἀνακουφισθέντων μερῶν ἀπόρων.

Εἷς ἄπορον συμπεπτωκὸς ὑπῆρξεν ἡ στιγμὴ καθ' ἣν μὲ τρέμοντα ἐκ τοῦ ψύχους μέλη προσήρχοντο τὰ παιδάκια λαμβάνοντα ἕκαστον παρὰ τῶν μελῶν τοῦ σωματείου φορεμάτια καὶ ὑποδήματα, καὶ οὕτω ἐν φαιδρότητι ἐώρταναν καὶ αὐτὰ τὴν πρωτοχρονιάν.

Ἐπηκολούθησε πλήρωσις λαχείου τοῦ ὁποίου τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν διετέθη ὑπὸ τοῦ σωματείου διὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν τὸ δὲ τέλος ἐπέσεψεν ὁ ὅμνος ψαλεὶς ἐμμελέστατα ὑπὸ χοροῦ τοῦ ἁρμεναγωγείου Ἀπ. Λουκᾶ.

Τὸ πλῆθος ἀπῆλθε κατηυχαριστημένον αὐλογοῦν καὶ εὐχόμενον ὅπως ὁ ὕψιστος εὐοδώσῃ τὸ ἔργον τοῦ σωματείου.

Λάρνακι τῇ 4ῃ Ἰανουαρίου 1917

Ἐκ τοῦ Σωματείου.

* * *

ΕΚ ΤΡΙΚΩΜΟΥ

Χάριν ἐπιβλεπομένου ὁμοσίου ἐπαίνου πρὸς τὴν ἡμετέραν Κοινότητα ἐπιστέλλομεν τὰ ἑξῆς :

«Τῇ παραμονῇ τῶν Χριστουγέννων ἐξερράγη πυρκαϊὰ εἰς τὴν πτωχικὴν οἰκίαν τοῦ συγχωρίτου μας οἰκογενειάρχου Ἰωάν. Χ. Παρθολίου, ἥτις καὶ ἀπετέφρωσε τὰ δύο μόνα δωμάτια ἐξ ὧν συνέκειτο αὕτη. Τὸ δυστύχημα τοῦτο καὶ διὰ τὴν ἱερότητα τῆς νυκτὸς τῶν Χριστουγέννων καὶ διὰ τὴν τόσον δεινῶς δυστυχήσασαν οἰκογένειαν συνεκίνησε βαθύτατα τὴν ἡμετέραν κοινότητα καὶ τὴν ἐπιοῦσαν μετὰ τὴν ἀπόλυσιν ἐκ τῆς πανηγυρικῆς τελετῆς πέντες οἱ κάτοικοι προσέφερον πρόθυμοι ἕκαστος κατὰ τὰς δυνάμεις αὐτοῦ γενναίαν συνδρομὴν καὶ τὸ συλλεγὲν ποσὸν εἶνε ἀρκετὸν ὅπως ἀνοικοδομηθῇ ἡ πτωχικὴ κατοικία καὶ στερήσῃ πάλιν τὴν ἀτυχήσασαν οἰκογένειαν.

Ἰδιαιτέρας μνείας ἄξια εἶνε ἡ μεγάλη βοήθεια τὴν ὁποίαν παρέσχεν ὁ ζαπτιὲς Ἀρὶφ Χαλὶχ ἀριθ. 2727, ὅστις ἐπὶ ἴδίῳ κινδύνῳ ἠδυνήθη διὰ μέσου τοῦ πυρὸς νὰ σώσῃ τὰς καμήλους ἀπὸ τὸν πυρπολούμενον σταθλὸν αὐτῶν.

Τρίκωμον, 2 Ἰανουαρίου 1917.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
"ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ"
ΕΝ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩι
ΚΑΡΠΑΣΙΑΣ
Ὑπὸ τῶν καλλίστων ἰατρῶν κ. κ.
ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΥ Κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΟΥ
Γυναικολόγου-Μαιευτῆρος
καὶ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΙΟΥ
Παθολόγου-Νευρολόγου

Ἤρξατο ἤδη τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, καὶ δέχεται κασέματα παθολογικά, χειρουργικὰ καὶ ἐπιτήχους πρὸς παραδοσιν τοῦ τοκετοῦ αὐτῶν.

Γίνονται ἀναλύσεις χυμικαὶ καὶ φυσικαὶ καὶ ἐξετάσεις πτύματος, πτυέλων, οὔρων κ.τ.λ.

Λαμβάνει ἐπὶ ὅλου αὐτηρότατου κανονισμοῦ κατὰ προσωπικὸν ἐπαρκεστάτου καὶ εἶνε ἐφίμιλλος πρὸς τὰς ἐν Ἀθήναις νεωτάτας Κλινικάς.

Ἡ Διεύθυνσις ἐφρόντισε τὴν πλήρη ἐπάρκειάν της καὶ διακόσμησιν τοῦ εἰσαγωγικοῦ μὴ φειδομένη οὐδεμιᾶς δαπάνης, ὥστε τοῦτο πρὸς δὲ καὶ ἡ βιβλιοθήκη πλήρους φαρμακείου ἐξυπηρετεῖ τελείως τὸν σκοπὸν αὐτῆς.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἀθῆναι 4)17.—(Ε.Π.) Τῇ ἐπιμονῇ τῶν Συμμάχων ἡ Κυβέρνησις, κατόπιν συγκρητήσεως Συμβουλίου τοῦ Στέμματος ἀπέσυρε σήμερον τὰς διατυπωθείσας ἐν τῇ ἀπαντήσει της εἰς τὸ τελεσίγραφον ἐπιφυλάξεις.

Ἡ ἀπόλυσις τῶν Βενιζελικῶν ἤρχισεν.

Λονδῖνον 4)17.—Ὁ Ρέουτερ πληροφορεῖται ὅτι ὁ σὲρ Φράνσις Ἔλλιοτ ἐπανελθὼν εἰς τὴν θέσιν του ἐν Ἀθήναις, ἐτηλεγράφησεν ἀγγέλλων ὁριστικῶς τὴν πλήρη ἀποδοχὴν ὅλων τῶν ὑπὸ τῆς Ἀντάντ διατυπωθεισῶν ἀπαιτήσεων.

Ἀθῆναι 4)17.—(Ρ). Ὁ Σὲρ Φράνσις Ἔλλιοτ ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν ἐν Ἀθήναις τὴν Δευτέραν, διὰ τὰς ἐπιφυλάξεις τῆς ἀπαντήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ τελεσίγραφον τῆς Συνεννοήσεως.

Ὑπάρχουν ἐνδείξεις ὅτι οἱ διπλωμάται θὰ ἐπιστρέψουν εἰς Ἀθήνας συντόμως, ἀλλ' ἡ ἐκδοχὴ αὕτη ἔφυρτάται ἐκ τῆς ταχείας ἐκπληρώσεως τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ τελεσιγράφου.

Ἀθῆναι, 5)18.—(Ε.Π.) Ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν συλληφθέντων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν βενιζελικῶν διεξήχθη κατὰ τὴν νύκτα τῆς χθὲς ἄνευ ἐπεισοδίων.

Οἱ λοιποὶ ὅροι τοῦ τελεσιγράφου τῶν Συμμάχων ἐκτελοῦνται ἐπίσης.

Λονδῖνον, 6)19.—Ὁ Ρέουτερ πληροφορεῖται ὅτι οἱ Σύμμαχοι εἶνε ἐντελῶς εὐχαριστημένοι μὲ τὴν ἐνεργωθεῖσαν στάσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰν αὕτη ἐξακολουθήσῃ ἐκπληροῦσα μετὰ νομιμοφροσύνης τὸ ὑπόλοιπον τῶν ὑποχρεώσεών της, δύναται τις ν' ἀναμένῃ ταχείαν τὴν ἐπάνοδον τῶν ὁμαλῶν σχέσεων μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν Δυνάμεων τῆς Συνεννοήσεως.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΕΥΡΩΠ. ΠΟΛΕΜΟΥ

ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Λονδῖνον 3)16. (Ρ.) Ἡ προέλασις τοῦ Μάκενσεν πρὸς τὸ Γαλάτσι εἶνε τὸ σημαντικώτερον γεγονὸς παντὸς ἄλλου μετώπου. Γερμανικὴν ἀνακοινωθὲν ἀναφέρει ὅτι τὸ καταληφθὲν χωρίον Βαντένι ἦτο τὸ τελευταῖον εἰς χεῖρας τῶν Ρωσσορουμάνων σημεῖον νοτίως τοῦ Σερέτη, ἀλλ' ἡ πρόσφατος ἐπιτυχία τῶν τελευταίων τούτων εἰς τὰ ὀρεινὰ τῆς Μολδαβίας μαρτυρεῖ πολλὴν ἐκ μέρους των δραστηριότητα δυτικῶς τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ.

Τὸ Γαλάτσι ἀπέχει τοῦ Βαντένι μόλις ἑπτὰ μίλλια καὶ εὑρίσκεται συνεπῶς ὑπὸ τὸ πῦρ ἐτῶν τηλεβόλων. Ἀλλὰ πρὶν ὁ ἐχθρὸς εἰσέλθῃ εἰς τὸ Γαλάτσι πρέπει νὰ διέλθῃ καὶ Σερέτην καὶ Δούναβιν, ἐνῷ τὸ ἐν τῷ μεταξὺ ἔδαφος εἶνε πλῆρες ἑλῶν καὶ ἄλλων δυσχερειῶν. Ὁ Μάκενσεν, μολονότι συγκέντρωσε μεγάλας δυνάμεις ἐπὶ μήκους 50 μιλλίων τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Σερέτη ἀπὸ τῆς ἑνώσεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Δούναβιν, δὲν ἐπειράθη εἰσέτι ἐπίθεσίν τινα κατὰ τῶν κυρίων ρωσσικῶν θέσεων ἐπὶ τοῦ Σερέτη, πιθανῶς ἕνεκα τῆς δυσμενείας τοῦ καιροῦ.

Λονδῖνον, 4)17 (Ρ.) Αἱ Αἱ χθεσιναὶ εἰδήσεις ἐκ Ρουμανίας τείνουν νὰ καταδείξουν ὅτι ἐσταμάτησεν ἡ ὁρμὴ τῆς γερμανικῆς προελάσεως.

Οἱ Ρωσορουμάνοι ἐνισχύθησαν καὶ ἀνθίστανται σθεναρῶς ἐπὶ τῆς γραμμῆς τοῦ Σερέτη, ἀνακτῶν δὲ ἔδαφος. Ἡ βορεία πτέρυξ των, μετὰ σφοδρὰν μάχην, προήλασε μεταξὺ Βραΐλας καὶ Γαλαζίου, ἐνῷ ὁ στρατηγὸς Μάκενσεν καταβάλλει ἀπέλπιδας προσπαθείας ὅπως καταλάβῃ καὶ τὴν τελευταίαν ταύτην πόλιν. Τὸ φοῦντενς, ὅπου οἱ Γερμανοὶ μεταδίδουν ὅτι οἱ Ρουμάνοι ἐπιχειροῦν σφοδρὰν ἐπίθεσιν, εὑρίσκεται 30 μίλλια δυτικῶς τοῦ Γαλαζίου.

Πετρούπολις 5)18.—(Ρ) Ἀνακοινωθὲν λέγει, ὅτι τὰ πυρά μας ἀνέκοψαν ἀποπείρας ἐπιθετικὰς τοῦ ἐχθροῦ νοτίως τοῦ Ὀϊτούζ. Οἱ Ρουμάνοι ἀπέκρουσαν τοὺς Γερμανοὺς νοτίως τοῦ Μοναστίρκα καὶ κατέλαβον ὕψωμα νοτιοδυτικῶς τοῦ Πραλέα, συλλαβόντες πολλοὺς αἰχμαλώτους.

Λονδῖνον 5)18.—(Ρ.) Γερμανικὸν ἀνακοινωθὲν λέγει: Ἐγκατελείφαμεν προχωρημένην θέσιν μας εἰς Σέρρε τὴν 12ην Ἰανουαρίου. Οἱ Ρῶσοι ἐπιτεθέντες μὲ δυνάμεις δεκάκις ὑπερτέρας τῶν ἰδικῶν μας ἐπέτυχον νὰ εἰσδύσουν εἰς τὴν προχωρημένην θέσιν μας βορείως τοῦ Κρασίν.

Ἰσχυρὰ ρωσικὴ ἐπίθεσις νοτίως τῆς ὁδοῦ τοῦ Ὀϊτοὺζ ἀπεκρούσθη. Οἱ Ρῶσοι βομβαρδίζουν τὴν Τούλτσα καὶ Ἰσατσία.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

—Παράρτημα τῆς ἀπαντήσεως τῶν Συμμάχων.—Ἡ καταδίκη τῆς Τουρκίας.

Λονδῖνον 6)19.

Τὸ συμπληρωματικὸν ἔγγραφον τῆς ἀπαντήσεως τῶν Συμμάχων ὑπὸ τοῦ Πάλφουρ πρὸς τὸν Πρόεδρον Οὐίλσων ἐπεδόθη χθὲς πρὸς τὴν Ἀμερικανικὴν Κυβέρνησιν.

Ἀποτελεῖ ἐξαίρετον παράστασιν τῆς ὑποθέσεως τῶν Συμμάχων διὰ τοὺς οὐδετέρους.

Λέγει ὅτι συνάγεται ἐκ τῆς διακοινώσεως τοῦ Δρος Οὐίλσων ὅτι αὐτὸς ἐπιθυμεῖ ταχεῖαν καὶ διαρκῆ εἰρήνην, δὲν ἐνδιαφέρεται σύναμα καὶ περὶ τῶν ὅρων ὑφ' οὓς αὕτη θὰ διαρρυθμίζετο. Οἱ Βρεττανοὶ συμμερίζονται ὁλοσχερῶς τὰ ἰδεώδη τοῦ Προέδρου, αἰσθάνονται ὅμως ἰσχυρῶς ὅτι ἡ διάρκεια τῆς εἰρήνης πρέπει μεγάλως νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῆς. Βεβαίως ὅτι αἱ διαγραφόμεναι ἐν τῇ διακοινώσει τῶν Συμμάχων μεταβολαὶ εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν χάρτην μεγάλως θὰ ἐμετρίαζον τὴν ἄδικον μεταχείρισιν τῶν ἐθνοτήτων, ἥτις εἶνε μία τῶν κυρίων αἰτιῶν τοῦ πολέμου.

Καθόσον ἀφορᾷ τὴν πρότασιν περὶ ἀπελάσεως τῶν Τούρκων ἐκ τῆς Εὐρώπης, παραδέχεται ὅτι αὕτη εἶνε πλήρης ἀντιστοιχία τῆς ἐκ παραδόσεως πολιτικῆς, ἀλλ' αἱ περιστάσεις παντελῶς ἠλλάξαν καὶ ἡ δημιουργία μετερρυθμισμένης Τουρκίας εἶνε ἤδη ἀδύνατος.

Ὁ Ἡάλφουρ λέγει ὅτι οἱ Νεότουρκοι ὑπὸ τὴν γερμανικὴν ἐπίδρασιν ἤκιστα συνετὴν ἔδειξαν βάρβαρον ἀπέβησαν πολλῷ ἐπιθετικώτεροι ἢ ὁ Ἀβδοὺλ Χαμίτ.

Τὸ συμφέρον τῆς εἰρήνης καὶ αἱ ἀπαιτήσεις τῆς ἐθνικότητος ὁμοίως ἀπαιτοῦσιν ὅπως ἡ Τουρκικὴ κυριαρχία ἐπὶ ξένων φύλων εἰ δυνατὸν τερματισθῇ καὶ δύναται ἡ ἐξέλασις τῶν Τούρκων ἐξ Εὐρώπης νὰ συντελεσθῇ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τόσον ὅσον καὶ πᾶσαι αἱ ἄλλαι ἐδαφικαὶ μεταβολαὶ αἱ ἐνδεικνύμεναι ἐν τῇ διακοινώσει τῶν Συμμάχων.

Αἱ ἐδαφικαὶ αὗται διαρρυθμίσεις ὁσονδήποτε καὶ ἂν ἐλαττώσι τὰς αἰτίας πολέμου δὲν παρέχουσιν ἐπαρκῆ ἀσφάλειαν διὰ τὸ μέλλον.

Ἀφοῦ καταδείξῃ ὅτι ὁ πόλεμος ἐπέδειξεν ὅτι αἱ συνθῆκαι θὰ ἰσχύσωσι μόνον ἂν περιορισθῶσιν αἱ Κεντρικαὶ Δυνάμεις ἀπὸ τῆς ἐπιθέσεως διακηρύττει τὰς λελογισμένας μεθόδους αὐτῶν τῆς κτηνωδίας, ἀκροπούσας οὐχὶ ἁπλῶς νὰ κατασυντρίψωσι τοὺς ἐναντίους των ἀλλὰ καὶ νὰ ἐκφοβίσωσι τοὺς οὐδετέρους.

ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΣΟΥΗΔΙΑΣ ΚΑΙ ΝΟΡΒΗΓΙΑΣ

Στοκχόλμη, 3)16 (Ρ)—Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν λόγον του εἶπεν ὅτι πρέπει νὰ γίνουν δεκτὰ τὰ μέτρα κατὰ τῶν ἀκτίνων ἐξοπλισμῶν κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν, ἐπιβληθέντα ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἐνεργειῶν εἰς τὰ σουηδικὰ χωρικὰ ὕδατα. Ὁ προϋπολογισμὸς προβλέπει δαπάνην πέντε ἑκατομμυρίων λιρῶν διὰ τὸν στρατόν, δύο ἑκατομμυρίων διὰ τὸν στόλον καὶ 2,250,000 πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ λαοῦ ὑποφέροντος ἐκ τῆς ἀκριβείας τῆς ζωῆς.

Βέρνη, 3)16.—Τὸ ὁμοσπονδιακὸν συμβούλιον ἀγγέλλει ὅτι κρίνει ἐπάναγκες νὰ λάβῃ μεγαλειτέρα προφυλακτικὰ μέτρα καὶ ὅτι συνεπῶς διέταξε τὴν κινητοποίησιν τριῶν μεραρχιῶν διὰ τὴν 24ην Ἰανουαρίου. Οὐχ' ἧττον τὸ συμβούλιον δηλοῖ ὅτι ἐξακολουθεῖ ἔχον πλήρη ἐμπιστοσύνην ὅσον ἀφορᾷ τὰς προθέσεις τῶν ἐμπολέμων ἐναντι τῆς Ἑλβετίας.

Ι. ΠΕΡΔΙΟΥ

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΜΟΥΣΑ τόμ. Α'
ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΜΟΥΣΑ τόμ. Β'
ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΟΥΣΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ
ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΜΟΥΣΑ
ΝΕΑ ΣΧΟΛ. ΜΟΥΣΑ μετὰ πολλῶν διαλόγων καὶ μονολόγων
ΜΑΣΤΙΓΙΟΝ ἑρμηνείας ἔμπειρος.
Συνδρομὴ ἐτησία σελ. 5.

Σῶμα τα «Μαστιγίου» ἄδετα δι' ἕκαστον ἔτος φρ. 10.

Ὁλόκληρος ἡ σειρὰ τοῦ «Μαστιγίου» χρυσόδετος φρ. 50.

Τυποις ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ.
Πετρίδου καὶ Νικολάου

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Καθιστᾷ γνωστὸν :

1ον) ὅτι ἡ τιμὴ τῶν μετοχῶν της διὰ τὸ ἔτος 1917 ὡρίσθη εἰς £4—2—0 ὡς ἐκ τῆς κρατήσεως ἀποθεματικοῦ.

2ον) ὅτι καθ' ὅλον τὸν Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον δὰ διατίθεται αἱ μετοχαὶ της ἀντὶ τῆς ἄνω τιμῆς τῶν £4,2.0.

3ον) ὅτι πέραν τοῦ Φεβρουαρίου πρὸς τῇ ἄνω τιμῇ τῶν £4.2.0 θὰ πληρώνεται, καὶ τόκος λογιζόμενος πρὸς 8% κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1917.

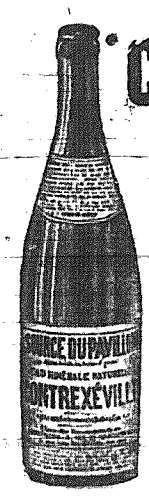
4ον) ὅτι διὰ τοὺς μετατρέποντας τὰς ἑβδομαδιαίας καταβολάς των εἰς μετοχὰς τῆς Τραπέζης ἐξερετικῶς παραχωροῦνται αὐταὶ ἀντὶ £4-1-0 ἄνευ προσθήκης τόκου.

5ον) ὅτι τὰ ποσὰ τῶν ἑβδομαδιαίων καταβολῶν τῆς σειρᾶς τοῦ 1914 ἤτις κλείει τὴν 31 Δεκεμβρίου 1916 δέχεται ὡς κατάθεσιν πληρωτέαν μετὰ δύο ἢ τρία ἔτη κατὰ βούλημαν τοῦ καταθέτου ἐπὶ τόκῳ πρὸς 5% κατ' ἔτος, μετὰ δὲ τέσσαρα ἢ περισσότερα ἔτη ἐπὶ τόκῳ πρὸς 6% κατ' ἔτος πληρωνομένῳ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους καὶ μὲ τὸ δικαίωμα ν' ἀποσύρῃ ὁ καταθέτης προσωρινῶς πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας μέχρι τῶν 3)4 τῆς καταθέσεως του ὑπὸ τοὺς συνήθεις ὅρους ὡς ἐγίνετο ἄλλοτε μὲ τὰς δεκαλίρους μετοχὰς τοῦ Ταμιευτηρίου «ἡ Λευκωσία» ἢ καὶ ν' ἀποσύρῃ ὁλόκληρον τὸ ποσὸν πρὸ τῆς λήξεως ἐπὶ ἐκπτώσει 3% ὑπὲρ τῆς Τραπέζης.

6ον) Ὅτι πᾶς τις δύναται ἀπὸ τοῦδε νὰ λάβῃ βιβλιάριον διὰ νέαν τριετῆ περίοδον ἑβδομαδιαίων καταβολῶν.

Ὁ διευθυντὴς
Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Eau minérale naturelle



CONTREXÉVILLE
SOURCE DU PAVILLON
la seule décrétée d'intérêt public
(Décret du Gouvernement Français du 4 Août 1860).

Eau de Régime et classique
A JEUN ET AUX REPAS
GOUTTE, GRAVELLES, DIABÈTE
ARTHRITISME, RHUMATISME

EN VENTE PARTOUT

ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΥΔΑΤΑ ΤΟΥ CONTREXEVILLE εἶναι τὰ μόνα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἀναγνωρισμένα ὡς θεραπευτικὰ διὰ τὴν ψαμμίασιν, ἀρθρεττισμούς, διαβήτην, ἀσθενείας τοῦ ἥπατος καὶ στομάχου.

Καὶ ἐν Κύπρῳ εἶναι ἀναγνωρισμένα ὡς ἰαματικά, διὸ ὁ ἀπιλλάσσονται τελωνιακοῦ δικαιώματος ἐν ᾧ ἄλλα μεταλλικὰ πληρώνουν τοιοῦτον. Λύνασθε νὰ πίνετε τὸ Contrexeville εἴτε νήστεις πρωῒ καὶ νύκτα εἴτε εἰς τὸ φαγητόν σας. Μεταχειριζόμενος τις ὁποιονδήποτε εὐρίσκεται τὸ Contrexeville ἀποφεύγει τὰ διάφορα ἔξοδα ἀναγκαστικῶν ταξειδίων διὰ λουτρὰ (πάντα).

Ἡ κατωθι ἀκαδημαϊκὴ ἀνάλυσις εἶνε ἡ ἀρίστη τῶν συστάσεων διὰ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῶν συστατικῶν των.

Acide carbonique	0.080	Sulfate de magnesie	0.30
Bicarbonates de chaux	0.402	Silice	0.015
» de magnésie	0.35	Chlor. de potasse	0.006
» de fer	0.007	» de sodium	0.004
» de lithine	0.004	Fluor de calcium	traces
Sulfate de chaux	1.565	Arsenic	traces
» de soude	0.236		2.854

Εἰς τοὺς ψαμμιακοὺς καὶ ἀρθριτικοὺς συνιστᾶται θεραπεία διὰ τῆς χρήσεως ἑνὸς ποτηρίου τὸ πρωῒ νήστεις καὶ ἑνὸς τὴν νύκτα πρὸ τοῦ ὕπνου.

Αἱ τιμαὶ εἶνε προσιταὶ εἰς ὅλους.

Γενικὴ παρακαταθήκη: Ἐν Λάρνακι παρὰ τῷ κ. Ἀγαθ. Δημητρίου
» Λευκωσίᾳ » » κ. Μιχ. Κωνσταντινίδῃ
» Λεμεσῷ » » κ. Μελῇ Μιχαηλίδῃ
13—52 » Πάφῳ » » κ. Ε. Ι. Ἀντωνιάδῃ.



ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
ΤΙΓΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ
ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ
(PRIX FIX)

Εἰς τὸ ἐργοστάσιόν μας ὑποδηματοποιΐας κατασκευάζονται ὑποδήματα ἀνδρικά, γυναικεῖα καὶ παιδικὰ ὑπὸ δεξιῶν τεχνιτῶν στερεὰ καὶ κομψὰ τοῦ συρμοῦ πάντοτε καὶ ἐπισχευάζονται παλαιὰ τοιαῦτα εἰς καινουργῆ μεταβαλλόμενα.

ΑΙ ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ
καὶ πάντοτε εἰς τὸ κατώτατον ὅριον.
ΕΥΚΟΛΑΙΑΙ

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΜΗΝ

Καὶ εἰς τοῦτο προκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν τοῦ Κοινοῦ.

Οἱ πελάται μας δύνανται νὰ πληρώνωσι τοὺς μεταφυτικὰ καὶ κατὰ δόσεις ἑβδομαδιαίας ἀνὰ ἓν σελλίνι ον εἴτε κατ' ἀναγγελίαν εἴτε καὶ δι' ἕτοιμα ὑποδήματα ἐξ ὧν ἔχομεν πάντοτε πλουσίαν συλλογήν.

9—52 Τιγρὰν Φὺζουνιάν.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ

Τίθενται πρὸς πώλησιν :

1ον. Ἓν ἀτμοκίνητον συστήματος Πάπκοκ καὶ Οὐίλκωξ, δυνάμεως 150 περίπου ἵππων μὲ τούμπα καιγουρνῆ δι' ἀντικατάστασιν, ἄτινα ἐπωλήθη ἤδη καὶ λειτουργοῦσι οἰκονομικῶς μὲ καυσόξυλα καὶ μὲ πυρῆνες.

2ον. Μία ἀτμομηχανὴ μὲ κοντέντσα κομπάουν μὲ διπλοῦς κυλίνδρους, δυνάμεως 100 περίπου ἵππων καὶ μὲ διάφορα ἐξαρτήματα ἀντallαγῆς, ἐν ἀνάγκῃ.

Τὰ ἐν λόγῳ μηχανήματα εἶνε ἐν καλῇ καταστάσει, σχεδὸν καινουργῆ, καὶ εὑρίσκονται εἰς τὸ ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ἀποτεφρωθὲν ἐργοστάσιον τῶν κ. κ. Δ. Μακρυγιάννη καὶ Τσέρου. Οἱ βουλόμενοι δύνανται ν' ἀποταθῶσι πρὸς τοὺς ἰδίους ἐν Λευκωσίᾳ.

Εἰς τὰ ἐν Λευκωσίᾳ καὶ Λάρνακι Καταστήματα τοῦ κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ ἐφθασαν Γάλατα τῆς πεφημισμένης γνωστῆς Μάρκας Γαλακτοπώλειος τῆς Ἑταιρείας Nestlé et Anglo Swiss Condensed Milk πωλούμενα εἰς τιμὰς χαμηλάς. Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας 5 κιρώτια καὶ ἄνω γίνεται ἰδιαιτέρα ἔκπτωσις.

Ἐπίσης ἐφθασαν καὶ Τσωμπέκια Περσίας πρώτης ποιότητος πωλούμενα εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ κ. Ε. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ, ΔΙΚΑΣΤΟΥ

Ἀγωγῆς ἀριθ. 1311)1916.

ΜΕΤΑΞΥ

Νικολάου Γ. Παπαδοπούλου
ἐκ Λευκωσίας, Ἐνάγοντος
καὶ
Κωνσταντίνου Μιχαηλίδου
ἐκ Κάτω Δικώμου νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, Ἐναγομένου.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Κου Κληρίδη, Διηγόρου διὰ τὸν Ἐνάγοντα, δι' ἧς ἐξαιτεῖται διάταγμα διατάττον τὸν τρόπον ἡ ἐπίδοσις τῆς κλήσεως ἐν τῇ ἀγωγῇ ταύτῃ, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς δεόντως γενομένη ἐπὶ τοῦ ἐναγομένου ὅσης ἀπομένῃ ἐν Κύπρῳ ἡ δι' ἀμοιβῆ αὐτοῦ τυγχάνει ἄγνωστος, τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀναγνῶσαν τὴν ἔνορκον ὁμολογίαν τὴν κατατεθεῖσαν ἐν τῇ δικογραφίᾳ ταύτῃ ὑπὸ τοῦ κ.Μ. Παυλίδου ὑπὲρ ἢ ἐκ μέρους τοῦ Ἐνάγοντος, Διατάττει διὰ τοῦ παρόντος ὅτι ἡ ἐπίδοσις τῆς κλήσεως ἐν τῇ ἀγωγῇ ταύτῃ θὰ θεωρηθῇ ὡς δεόντως γενομένη (1) Διὰ τῆς καταχωρίσεως εἰς 2 συνεχῆ φύλλα τῆς Ἑλλην. ἐφημερίδος «Κυπριακὸς Φύλλον» τῆς ἐκδιδομένης ἐν Λευκωσίᾳ καὶ κυκλοφορούσης ἐν Κύπρῳ ἀντιγράφου τῆς κλήσεως ὁμοῦ μετὰ ἀντιγράφου τοῦ Διατάγματος τούτου, (2) διὰ τῆς τοιχοκολλήσεως παρομοίων ἀντιγράφων ἐπὶ τῆς θύρας τῆς τελευταίας γνωστῆς κατοικίας τοῦ Ἐναγομένου (3) Διὰ τῆς τοιχοκολλήσεως παρομοίων ἀντιγράφων ἐπὶ τοῦ πίνακος τοῦ Δικαστηρίου τούτου, καὶ περ